

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VII, No. 21

JAFFNA, FEBRUARY 15, 1969

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

IN THIS ISSUE

	PAGE
London Newsletter	2
The Ceylon Coop. Movement : Some Suggestions	4
L. A. A. Perera	
The Nature of Cooperative Principles	5
W. P. Watkins	
Holy Mother	5
P. Chandrasegaram	

COMMENTARY

COOPERATIVE CONTRIBUTION TO RE-MAKING THE VILLAGE

Lanka is largely a land of villages. It is something to be thankful for that despite the impact of the urbanised West, much remains that makes our country true to herself. For, to adapt the words of Gandhiji, if her villages perish, Lanka perishes. But it is not the tradition-bound village, nor the impoverished community that is dominated by the near-by town, that we envisage. We want rather to build up in each village an agro-industrial society which has caught up with the life of the second half of the twentieth century without ceasing to be a community that retains its internal coherence.

Gandhi Centenary Year is the right moment to set out on this task. We plead that much of what the Bhoodan-Gramdan Movement is seeking to accomplish in India through the Gramsabahs and the Village Cooperatives of Vinoba's and Jayaprakash's conception could well be attempted by the Cooperative Movement here. Nowhere in Ceylon are the conditions for this so favourable as in the Jaffna District, which has not only a complete network of cooperatives but the wholesome habit of educated men not spurning to live in their village homes.

A single cooperative society for an entire village may well be the most important single step in our plan to rehabilitate the village. Where more than one society exists, the case for amalgamation is based on considerations of efficiency and economy. Witness the remarkable record of the Alaveddi MPCs, reported in the *COOPERATOR* of December 15, 1968. Functioning now with five Branch Depots, a Reserve Store and Wholesale Section, an Agricultural Section, and a Rural Bank, the phenomenal progress of the society may be judged by the fact that the single salesman of a quarter of a century ago has now risen to be General Manager, with 30 administrative and sales personnel and a graduate manager for the Rural Bank. On the other hand, we know of village after village where two, three and four societies divide up the few hundred households into uneconomic little pockets and thinly share the small pool of leadership available.

An economically viable society functioning as a single unit in the entire territory of a village can work with profit; it can extend its sphere of activities in many new directions; it can help to provide employment opportunities directly and indirectly to an ever-increasing number of persons. But the gains go much further than the economic ones. They touch the political, social and cultural aspects of collective living. The very fact that the cooperative society includes in its membership the heads of all the households in the area, without any casteistic or other distinction, tends to make it an organic and cohesive community. Yet, covering the entire village, the territory should be large enough to serve, somewhat like a city, as a sufficient physical utility for collective living and collective purposes. The wide leadership and the fuller resources arising from its many economic activities may be utilized to promote social and cultural activities for all citizens.

The challenge then is to local leadership to identify itself with the creative cooperative sector, to capture a vision of what the village ought to be like in the years to come, and to pioneer new developments to that end. It is to the extent that dedicated leadership is able to communicate their sense of purpose to their fellow citizens that they would help to remake not merely their village but the nation as well. For, Rousseau's insight still holds: Cities are the abyss of the human species. At the end of a few generations in them, races perish or degenerate and it is necessary to renew them. This renewal always comes from the country.

'The Stronghold of the Movement'

We are very conscious of the fact that we are meeting in what has been for a long time the stronghold of the Movement. You have been pioneers. We hope to profit by your experience, wisdom and success. The proof of the pudding is in the eating, they say. Likewise the existence of good cooperators proves the success of the Movement. Like all cooperators who are human, you must have had your successes and failures, your ups and downs. Your recommendations are clear and concise, though we may not agree with all of them. Your building is by far the finest I have seen in this part of the world. It represents the experience and vision of the Northern Cooperators and shows a great deal of planning on the part of the Cooperative Movement here, observed Dr. A. F. Laidlaw, Chairman of the Royal Commission on the Cooperative Movement in Ceylon, when the Commission began its Public Sittings in Jaffna at the Veerasingham Mandapam on February 11th. The Sittings ended on February 14th. The Commission is expected to be back in Jaffna in May to hear further oral evidence.

Inaugurating the sessions in Tamil, Mr. K. Alvapillai stressed that the Commission was not a fault-finding Commission. Its main task was to review the progress the Movement had made in the economic and social spheres and suggest how the Movement could be strengthened. They were not interested in the shortcomings of particular individuals but in the general progress of the Movement and how it had benefited the people. Mr. T. B. Panabokke inaugurated the sessions in Sinhala.

Welcoming the Commissioners on behalf of the Northern Cooperators, Mr. R. Rajaratnam, President of the Northern Division Cooperative Federation, hoped that posterity would live up to the expectations of the present generation of cooperators.

Dr. Laidlaw remarked that no one was being tried. Therefore everyone should feel relaxed. They were conducting their investigations in an informal way because they felt that the truth would come to the surface much more easily. They were not interested in individual cases of malpractice.

Referring to the Federation's proposal that a separate Ministry be set up for Cooperation and Community Development, Dr. Laidlaw said: "You make it quite clear that you are opposed to too much Government interference and want a free, People's Movement. You want the Movement to have the appropriate authority to manage its own affairs. Do you think that the creation of a special Ministry will lessen Government's involvement in the Movement? Won't there be a tendency for Government interference to become greater?"

Mr. Rajaratnam replied that the Government must play a part. The Movement could not be completely free from Government control. In a developing country, Government assistance was necessary.

Mr. Alvapillai remarked: Your complaint is that things are thrust on the Movement without consultation.

Mr. Rajaratnam said they wanted a separate Ministry to ensure coordination.

Dr. Laidlaw: That's an important point. You want to ensure that the social values of the Movement are realised effectively instead of being dispersed. There are other countries which have synchronised

Cooperation and Community Development.

When the Chairman wanted to know why the Federation had asked for only 50 per cent of the CWE shares when it wanted the Movement to own all the shares of the People's Bank, Mr. Rajaratnam replied that the ideal would be to own the entire shares of the CWE but the practical difficulty was that the Government would not be prepared to surrender all the shares of the CWE.

Dr. Laidlaw: You are going on the principle that half a loaf is better than none at all.

Mr. R. C. S. Cooke, Vice President NDCF, pointed out that it was better to own half the shares of the CWE than start a new organisation in competition. The CWE was started as a first step towards setting up a CWS. If the Movement owned half the shares of the CWE, it could be ultimately converted into the CWS.

Mr. Alvapillai pointed out that the private trader also had to be satisfied.

Mr. Rajaratnam: Cooperators are not unreasonable people. We won't allow ourselves to be exploited by others nor will we exploit others. We are serving 70% of the population and we are asking only for that.

When the question of reviving Credit Societies was discussed, Dr. Laidlaw remarked that Credit Societies had been the backbone of the Movement in Ceylon but its back was broken: nearly half the Credit Societies were either dead or dying. They were very concerned about this.

Referring to the Federation's proposal for specialisation at the national level, Dr. Laidlaw said that specialisation at the national level would be ineffective if it was not brought down to the district level. A federal system of cooperative marketing

would be impossible to operate as it leads to overlapping and undercutting. If cultivators wanted to control the marketing of their produce they must unite; otherwise they were going to be their own worst enemies.

Over-Federated

When the discussion turned to Development Unions which would function as ideological bodies, Dr. Laidlaw pointed out that in many parts of the world, the Cooperative Movement was working towards the unitary system. A typical example was the Scandinavian countries where business and education were carried out by the same organisation. His first impression of the Cooperative Movement in Ceylon was that it is over-federated, with organisations piled one on the other. All over the world two trends could be discerned: 1) Separate organisations for business and education are being merged together 2) Instead of depending on a federated structure, the modern trend was to set up one single organisation with several branches. He didn't know what Ceylon is ready for. In Canada, for instance, the largest and most successful marketing cooperative had 8000 members and 1200 branches: there are advisory committees for each branch to ensure democratic participation. He pointed out that with this structure you can do much which you can't with a federated structure. The Commission was trying to find out the right kind of structure for Ceylon. The Cooperative Movement must have effective machinery to work with if it wanted to ensure its independence.

Mr. Rajaratnam stressed that business efficiency was not the only aim of the Movement. Social and ethical virtues were equally, if not more, important. Giant societies would virtually be employees' societies: they might pay dividends but there would be no difference between them and joint-stock companies. Developing the village and training village leadership was the goal of the Movement.

(Continued on page 6)

LONDON NEWSLETTER

(Our London Correspondent)

Moulding a United Community

In opening the Conference on 'Education and Immigrants' held at Hemel Hempstead, under the auspices of the N.A.S., the Secretary of State for Education and Science announced plans for giving increased help to socially-disadvantaged areas, especially those with large concentration of immigrants. He said, "it will be first priority in the future development of resources for education that the areas most in need of help receive it in sufficient measure".

Dealing with the plans for immigrant areas he said, "The policy is designed to provide, in the areas where they are most needed, more teachers, special training for those teachers, more and better buildings and last but not least, better nursery and child care facilities".

The measures he outlined would help all under-privileged children. The need for this help was emphasised by Miss Jocelyn Barrow, who said, "We ought to bless the presence of immigrant children because it is only since their arrival that we have spent money on problems that were already here".

Mr. Dipak Mardy, another participant thought the genuine educational problems of immigrant children could be controlled within a decade. But the removal of educational underprivilege and social injustice for all Britons and the establishment of good race relations were big tasks over a long term.

The National Association of School Masters had prepared a discussion paper titled, 'The Education of Immigrant Children'. Too few Colleges of Education do anything to acquaint their students with the problems of immigrant pupils, although so many of the students are likely to face these problems when they start teaching. That is one of the major contentions voiced in the discussion paper. The paper further contends that even those students who do not take up posts in immigrant areas ought to be fully acquainted with the problems and should be aware of their colleagues' difficulties.

Newly qualified teachers coming fresh to problems which many of them have heard of only in the vaguest non-professional context add to the burdens on existing teachers while coming to terms with the difficulties.

"How much easier and fairer to the newly-qualified themselves if the colleges attempted to equip them for what they need in the schools where immigrant problems exist", observes the N.A.S. paper.

There are many head teachers and local authority inspectors who have first-hand experience of the educational problems posed by immigrants but few of them are ever asked to pass on their knowledge to the students in the Colleges of Education.

Consequently, says the N.A.S., many students of teaching practice go into schools of immigrant pupils without any idea of the problems or ways of tackling them. In a few colleges, sometimes because

of initiative from outside, the students are gaining some experience with immigrant children.

Some are taking part in holiday schemes for play centres for deprived children involving immigrants and in continuation classes to avoid isolation from language teaching and consequent retardation of learning during the holiday break from normal school. "These schemes are commendable" says the paper "and should be extended for the benefit of both the children and the students who take part in them".

"This, however, is a hit-and-miss agreement. In our view all students should have the option of taking courses designed to equip them to teach effectively in immigrant schools and the colleges must face this necessity". Newly-qualified teachers so equipped would not be deterred when they encounter the problems and would be less likely to feel inadequate and give up teaching because the problems appear too great. This does happen now".

The N.A.S. also points out that there is a high failure rate among probationers whose first teaching posts are in schools with a high proportion of immigrant pupils and it has been suggested that newly-qualified teachers should not be placed in these schools.

The Association is opposed to this view, "because the teacher fresh from college has much to offer which is of value in dealing with immigrant pupils". Their freshness of approach, knowledge of new methods and a readiness to try them out and all their idealism, sympathy and understanding could easily be used to the full if they had even a basic knowledge of the special techniques required.

Over 200 teachers and L.E.A. organisers attended the conference which was open to all concerned with the problem.

The Secretary of State in conclusion said he was delighted to come to the conference "not only because of the importance of this subject—and it is one of the most important educational problems we have at the moment—but also because it enables us to pay tribute to your Association for calling a conference of this kind". He said it was the best answer to the charge sometimes made that teachers' organisations "do not take sufficient interest in education".

The deliberations of the conference showed that the teachers were definitely concerned to give a better deal to the under-privileged children. 1-2-69.

Jaffna Farmers Gullible!

Giving evidence before the Cooperative Commission, Mr. N. I. Sivagnanam, President NDAPC Union, said that private traders were deceiving the Jaffna farmer by using false weights.

Dr. Laidlaw remarked that he had been told that the Jaffna farmer was more intelligent than his counterpart elsewhere.

Mr. Sivagnanam: He is more gullible too.

Members Helped to Improve Their Lot

The Society is giving all possible assistance to members to improve their economic position, stated Mr. S. Candiah, President of the Mathagal Centre MPCs, presiding over the Society's Annual General Meeting.

Outlining the help given, Mr. Candiah said that cultivators are encouraged to produce more by giving them loans, fertilizers and insecticides at the correct time. The assistance given to members had helped to bring more lands under cultivation. The Society also marketed member produce like onions, potatoes and chillies. He pointed out that the quantity handled had not substantially increased due perhaps to crop failure. Though restrictions on the import of irrigation pumps made things extremely difficult, yet the Society managed to meet the requirements of members.

Mr. Candiah stated that the turnover of the consumer section was not satisfactory: the lack of progress was due to the unsteady conditions prevalent in the country.

The Society's Rural Bank had gone to the help of members whose requirements were not met under the new Agricultural Credit Scheme: it had helped in the purchase and improvement of land and irrigation pumps, sinking wells and the settlement of old debts.

The 12 Handlooms in the Society's Weaving Centre are, he said, turning out quality textiles, with attractive designs: though these compared favourably with the

textiles produced in other parts of the country, they were not moving fast enough. He appealed to members to extend their patronage in this direction. If the Weaving Centre's activities expanded more persons from the area would find employment under the Society.

Mr. V. Kumaravel, Agricultural Instructor, Vali West, said the Society was doing a great service to the country through its participation in the food drive. Giving an assurance that the Dept. of Agriculture would render all assistance for food production, he explained how satisfactory yields could be obtained by the proper use of fertilizers, insecticides and weedicides.

The Mathagal Centre MPCs is like an oasis in a desert, stated Mr. P. Selvaratnam, Administrative Secretary, NDCF. It was one of the few societies which was truly multipurpose, and was worthy of emulation. He appealed to the Committee to organise more general meetings and provide facilities for the education of members in Cooperation and allied subjects.

Mr. Veerasingham, Coop. Inspector, paid a tribute to the Committee for the excellent work it was doing.

The following were elected to the Committee: Messrs. A. Paramanathapillai, R. Kandaswamy, N. Ratnam, V. Kanapathipillai and K. Sellappah.

The Audited Annual Statement of Accounts shows that the Society worked at a net profit of Rs. 14,653/-. There's a sum of Rs. 102,787/39 lying to the credit of members in the Savings Deposit Account.

Link-up

Suggested

There should be some kind of link-up between Credit Societies and Multipurpose Societies in the matter of granting and recovering loans; members of credit societies should not be allowed to borrow from multipurpose societies.

These were some of the decisions taken at the Seminar of the Thenmaradchy Supervisory Union. Mr. K. S. Saravanamuttu presided.

Mr. S. Candiah, Hony. Secretary ND F, emphasised that the purest form of Cooperation was found in Credit Societies. In the multipurpose society, there was always a danger that cooperative principles would be abandoned because it was a tool to implement Government policy. It was their duty to strengthen Credit Societies and revive defunct ones.

Mr. V. Suppiah, Secretary, suggested that the Federation should give legal assistance to societies to recover loans.

Mr. P. Selvaratnam, Administrative Secretary, NDCF, suggested that Supervisory Unions should be changed into Development Unions and widen the scope of their activity.

Mr. V. Balasundaram compared Credit Societies to gold.

The following were elected office-bearers: Messrs. K. S. Saravanamuttu (President), M. Ponnambalam (Vice-President), V. Suppiah (Treasurer). The Committee members are: Messrs T. V. Thiagarajah, C. Kandaswamy, S. Mahalingam, M. Ponniah and S. Vallipuram.

The Co-operative Movement plays an important role in Ceylon's economic development. The People's Bank works together with the Co-operatives for National Prosperity.

PEOPLE'S BANK

The largest network of branches in Ceylon.

As I See It — by Jay

For Whom The Bell Tolls

Despite the poet's injunction not to ask for whom the bell tolls, most of us want to know for whom the bell tolls, the tom-toms beat. Somehow, deep down we are convinced that the bell will never toll for us, though the poet asserts *It tolls for thee*. Time, we feel, will never scythe us down: death is for other people, we are immortal.

Freud saw life differently: to him it was a contest between Eros and Thanatos, the life instinct and the death instinct. Perhaps the atmosphere of destruction prevalent during the First World War led him to postulate these two fundamental, contradictory drives in man. Freud based his theory on what he called the repetition compulsion. If, he assumed, life arose in some inconceivable manner out of inanimate matter, then at the same time an instinct would have come into being which would operate to abolish life and to re-establish the inorganic state of things. Freud answered the objection that if this were so everyone would normally tend to commit suicide, by pointing out that the organism wishes to die in its own fashion.

Most psychologists now reject this deeply pessimistic view of life as a contest in which Thanatos inevitably emerges the winner. In *The Heart of Man: Its Genius for Good and Evil*, Erich Fromm while accepting that the contradiction between Eros and Thanatos is the most fundamental contradiction in man, says that the fundamental tendency of all life is to persevere in life. This is borne out by common experience: most of us cling on to life tenaciously—strange behaviour for an organism which is supposed to be dominated by the death instinct. Fromm says that the tendency to persevere in life is the primary potentiality of man and the death drive only a secondary potentiality which takes over only when the primary potentiality has failed in its goal. Instead of seeing the two contradictory drives in man as biologically inherent instincts, Fromm prefers to view the death drive as a pathological one, a malignant phenomenon instead of a part of normal biology as Freud assumed.

If further refutation were needed of Freud's mistaken though fascinating thesis, one has only to consider the implications of the present transplantation fad whose symbol is Blalberg. Far from confirming the existence of the death instinct, what it shows is a pathological fear of death—the same fear revealed by the Renaissance death masks, as Ananda Coomaraswamy noted. We want to lead a vegetable existence with second-hand hearts, lungs,

kidneys and livers—anything so long as we won't have to explore that undiscovered country from whose bourne no traveller returns.

Sir George Pickering, Regius Professor of Medicine at Oxford University views with alarm "the prospect of an increasing fraction of the population with second-hand hearts, lungs, kidneys and livers but with their own aging and senile brains". Writing in the *New Scientist*, he gloomily predicts that in the foreseeable future the earth will be completely covered with a layer of *homo sapiens* if the alarming rise in birth rate and decrease in death rate continue. He states that the successful development of transplantation implies that when an old person's life is about to be terminated by failure of heart, lung, liver, kidney or artery the wornout part may be replaced by a new one. The only organ incapable—at least so far—of being replaced is the brain. Sir George says society has overlooked the fact that death is as important and as useful as life: its function is to enable society to change and to offer a brighter future for the new generation. He maintains that old people should be allowed to die as comfortably and in as dignified a way as possible. He says he knows nothing more tragic than "the disruption of a happy and productive family life caused by ancient, bed-ridden incontinence and confused parent or grandparent". He recoils from "the sight of old people being kept alive by a constant monitoring of their heart beat and the team of nurses and doctors ready to pounce upon them when it stops".

In the same issue of the magazine, Professor Pete Beaconsfield, an American surgeon working in two London hospitals, suggests that recent heart transplantations have been carried out for the 'twin allures of publicity and onupmanship'. He says "We are in desperate need of a new and workable philosophy to guide medical progress in a time in which our powers now exceed our wisdom".

What we have to learn or rather re-learn is how to accept death and live with it. We don't need to strike dramatic postures like a Hemingway hero but rather learn to accept with a calm dignity the fact of death as a part of the total scheme of things: all that is born has to die—why then should we desperately and futilely try to reverse this law of life?

The irony is that while refusing to let the old die, we prevent the birth of new life. The Oriental view is that it's a rare privilege to be born as a human being. Shouldn't we then, having tasted of the fruits of life, graciously make way for others when our time's up?

The committee met four times. The Chairman and the Veterinary Surgeon also met D.R.O.O., cattle owners and others and discussed the suitability of several areas suggested for reservation as nature grazing grounds. Areas that have been finally selected are described in Appendix I to this report according to DROO's Divisions.

With regard to the question of a suitable grazing ground for M.S. & E.P. the Chairman and the Veterinary Surgeon met the G.A. Amparai on 2-9-68 and discussed the question of releasing at least the 5000 acres earlier allocated by the Chairman, G.O.D.B. The G.A. said that while he appreciated the difficulties of the M.S. & E.P. cattle owners the position had changed since that time and that the area in question now falls within the extent selected for the second phase of development of the R.V.D.B. He also said that a scheme for the development of this area under animal husbandry has been prepared by a team of experts. He suggested that the question of release of any land should be taken up at a higher level. We therefore suggest that a committee consisting of the M.P.P. of the area and the G.A. meet the Hon'ble Minister for Lands, Irrigation and Power and press on him the vesting of this extent and any additional extent that may be necessary within the administrative limits of Batticaloa for use by cattle owners of M.S. & E.P.

Now the owners of cattle are expected to remove their herds away from cultivated tracts to certain specified areas before a date fixed at the cultivation meeting held under the Irrigation Ordinance. Although this decision is legally enforceable it has not been strictly enforced as mainly due to the non-definition of exact areas to which cattle could be taken. We suggest that once the areas as described in the appendix to this report are reserved and declared as pasture lands, the strict enforcement of the decisions of the cultivation meetings relating to the removal of cattle be insisted upon.

Secondly, we also suggest that regulations be made under section 20(e) of the Forest Ordinance (which gives the Hon'ble Minister power to make rules to "regulate or prohibit the cutting of grass and the pasturing of cattle and regulate the payments (if any) to be made for such cutting or pasturing") prohibiting the pasturing of cattle in any area other than those described in Appendix I of this report. The passing of the regulations will make it an offence to permit cattle being allowed to roam indiscriminately and also give power to Forest Officers to prosecute.

We further suggest:

(1) that the pasture lands selected by us and shown as Appendix I to this report be declared as reserved for pasture by the cattle owners of villages mentioned in the Appendix.

(2) that wherever such pasture grounds fall within Forest Reserves action may be taken to have these pasture grounds or portions of those falling within Forest Reserves excised from the reserve areas.

(3) that the areas be surveyed and identifiable land marks in the form of concrete posts be put into the ground at intervals of 50 yards along boundaries which do not have easily discernible natural features.

(4) that strict instructions be issued to Forest Officers, G.S.S. and Land Commissioner's field staff to visit the areas periodically and take prompt action on encroachers who should be ejected by resort to Court action.

(5) that cart tracks be opened up to provide access to the grazing grounds wherever none are at present available.

(6) that the A.C.A.S. be requested to give priority to the improvement of minor tanks within the perimeter of the grazing grounds to provide drinking water to the cattle.

(7) that vigorous culling of useless animals be done by resort to Section 28 of the Animals Act (relating to castration and breeding) and also to Regulations 41 to 43 made under this section. The active cooperation of R.D.S.S. and cultivation committees should be obtained not only with regard to action under Section 28 of the Animals Act but also for the disposal of female cows which yield less than one bottle per day.

(8) that as the widespread cultivation of fodder grass (Brackaria Brazantha or signal grass is considered suitable to this District) will enable stall-feeding of cattle making it easier for better breeds to be maintained at little expense and also lead to the gradual reduction of the stray cattle nuisance, the following suggestions are made:

(a) the Forest Department should take steps to see that lands given out for chenaing and subsequent planting of teak be utilised for the growing of Brackaria by the allottees, as this grass thrives well under shade. The right to cut such grass may be sold in accordance with Regulations framed under Section 20(e) of the Forest Ordinance as suggested in para 17 ante.

Extracts from the Report submitted by the Sub-Committee, headed by Mr. T. Balasanthiran, AGA, Batticaloa.

(b) the Agriculture Department should issue free cuttings of Brackaria Brazantha to all who wish to plant them.

(c) where owners agree, by decision of cultivation meetings held in respect of Manavari lands for Maha cultivation, the perimeter fences put up for the Maha cultivation should be allowed to remain for additional 3 months to enable the cultivation of legumes like alpha-alpha or green gram which is a 2½ months crop (Green Gram is also a guaranteed price crop, supplies good cattle fodder and also enriches the soil. In the case of most paddy fields the moisture left in the soil after harvest of the Maha crop will be sufficient for the cultivation of green gram). The cultivation of Maize or Sorghum could also be done wherever suitable.

(9) that Government be requested to appoint at least two more Veterinary Surgeons to this District (only one Veterinary Surgeon functions in this District while Amparai which has a lesser cattle population than Batticaloa (according to 1962 census figures) has three Veterinary Surgeons).

(10) that the provisions of the Animals Act with regard to branding, sale, transport and trespass of animals be implemented without delay.

(11) that Stud Centres be established by the Department of Animal Production and Health within the areas selected.

Although, strictly speaking it is beyond our scope, we feel urged to place before the D. A.C. the following suggestions, the implementation of which we consider will assist in the growth of a thriving Dairy and Meat Industry, control the present stray cattle nuisance and over grazing of the limited grazing grounds available. We also consider that conditions

(Continued on page 6)

EARN AN EASY RS. 150/- PER MONTH

JOIN YOUR LOCAL WEAVING CENTRE

Handloom Sarrees, Verties, Shawls, Table Cloth, Bed Spreads, Chairbacks, Handkerchiefs, Pillow Cases, Towels, Door and Window Curtains.

Available in lovely designs and enchanting colours at

Jaffna Co-operative Textile Societies Union,

10, CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

Eravurpattu M.P.C.S. Union Ltd., Chenkaladi

We are:—Agents of Ceylon Nutritional Foods Ltd.

" " Ceylon Petroleum Corporation.

" " People's Bank in Pawn Broking.

Transport Agents of Commissioner of Agrarian Services.

Paddy Purchasing Agents of Commissioner of Agrarian Services in Eravurpattu.

Owners of Rice Mill and milling rice for Government.

Wholesale and retail dealers in Consumer goods, textiles, cement, agro chemicals, agricultural implements etc.

Phone 28 Eravur.

SOUTH YALPANAM MPCs UNION LTD., KILINCHCHI.

Phone : 8.

T'gram : "Yarlanion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

Reconstituting The Ceylon Cooperative Movement

Weaknesses

The weaknesses and disabilities the workers of the Ceylon Movement have to face today can be enumerated as follows:—

1. The Multi-purpose Society which was to embrace all Cooperative activities has not been allowed to do so.

2. The continuance of the Single-purpose Societies has become a hindrance to the growth of the Multi-purpose Movement.

3. The existence of too large a variety and number of Societies has prevented economic growth and proper supervision and the number should be reduced to a minimum.

4. Owing to the large number of Societies the audits are delayed and the number must be reduced to enable audits.

5. The employees are not secure and ill-paid and have become a source of danger to the Movement.

6. Rural Banking facilities have not been provided for all Societies and member participation is very small.

7. The Committees have no power or authority or discretion in the Management or development as they are bound by by-laws which give all power to the Commissioner and should have a free hand in management.

8. The powers of the Commissioner are very wide and have hindered development.

9. The Ordinance, the rules and the bye-laws are too binding and do not allow freedom of management or development.

10. The model bye-laws approved by the Department prevent the application of principles of business management for the success of a business organisation which a Cooperative is.

11. The bye-laws cannot be altered by the general body without the approval of the Commissioner.

12. There is no systematic training of Committee members and Leaders for better management.

13. The facilities for training and education of employees in Cooperative business management and salesmanship are insufficient.

14. Voluntary Office-bearers have to face much difficulties in facing Labour Courts in case of dismissal of employees. Employer and employee question in the Cooperative Societies should not be subject to labour laws as envisaged in Section 62 of the Ordinance.

15. Arbitrations by arbitrators appointed by the Commissioner under the Ordinance have been questioned in the Supreme Court and Committees of Management have no control over employees.

16. Bonds executed by members with the Societies for loans have not been free from stamp duty as envisaged in Section 33 of the Ordinance and members have been prosecuted by the Inland Revenue Department.

17. Lack of facilities in the Cooperative Sector for the organisation of industries has deprived the movement in playing an active role in Industrial Development of the under-developed Island.

18. The Secondary Level Organisations (MPCS Unions) taking an active part in retail consumer activities has prevented them performing their due functions and has become a threat to the primary Societies.

19. There is no apex banking institution for the Cooperative Movement.

20. There is no apex import and Export Organisation for the Cooperative Sector. Import and Export for the Cooperative Sector should be through the apex Cooperative Organisation.

21. The link up of the primary Societies with the Federation is too far a distant link up. It should be made closer by a revision of the set up.

Development of the Primary Society

The above list will show that the multiplicity of the variety of Cooperative organisations and the large number of very small units is the major weakness of the movement. The backbone of the movement should be the primary society to the development of which not much of attention has been given by the Cooperative Department. The primary Society should be regarded as the backbone of the movement and it is the primary society that should be developed for the national economy. Without a strong primary set up, there cannot be a well organised and strong secondary set up.

Choice of the Type of Primary Society

It has first to be agreed as to what type of Society should be developed and at the primary level, whether all types of primary societies should be developed or a single type embracing all types should be developed. From the functions a primary Multi-purpose Society is expected to perform it will be seen that the Multi-purpose Primary Cooperative Society is ideally suited for the development of the agricultural-industrial economy of the Island.

Functions of a Primary Society

The functions of the Societies are:—

1. To provide for the credit needs of the local agricultural and industrial producer.

2. To provide the agricultural and industrial services and supplies required by the producers.

3. To arrange for the marketing of the agricultural and industrial products of the members.

4. To provide for the consumer needs of the members.

5. To provide employment to members by undertaking construction projects.

6. To sponsor schemes to utilise raw materials, skills and man-power in the area in industrial development.

7. To function as the Village Bank for drawing in deposits from members.

8. To function as a Planning Unit of the area in coordination with other Village level organisations obtaining expert

knowledge from whatever available sources.

Thus it will be seen that all the functions of Single purpose Societies could be incorporated in the Village Multi-purpose Primary Society, the reconstitution of which we should examine and plan.

Reduction in the Number of Primary Societies

The population of the island is about 12,000,000 today. The number of Cooperative Multi-purpose Primary Societies is 5,037 and other types of primary societies 9,323 which includes 2,028 School Societies, which may not be incorporated in the Multi-purpose Scheme. The number of members in all types of Societies is 1,774,721, out of which more than half (918,396) are members of Multi-purpose Societies. The number of primary societies should be reduced to a manageable size as discussed in the following paragraphs.

Member Participation

The fact that villagers do not fully participate in the activities of the Multi-purpose or any other types of primary society in the present day set-up is seen from the membership of these Societies. Even in the case of the Multi-purpose Cooperative Societies which have the largest number of members, out of a total number of 5,037 Societies only 246 Societies have a membership of over 500 and 1,610 Societies have a membership of

less than 100. The reason for the lack of participation is due to the weakness of the Societies as they have failed to cater for the various needs of the people. If the Societies actually catered for the economic needs of the people, their membership would have invariably increased by leaps and bounds as in the case of certain Multi-purpose Societies to which rural banking facilities have been provided recently. If an average family in the Island has six consumers the population if divided by this average will have 2,000,000 families. If 1,000 Multi-purpose Societies are constituted for the whole Island and all the families attracted into their membership, each Society will have 2,000 members with 12,000 consumers behind them attached to these 1,000 Societies. According to an area basis, the number of Grama Sevaka Divisions in the Island is less than 5,000. Hence at least 5 Grama Sevaka Divisions should be included in one primary Multi-purpose Society area. With a reduction of the number of Multi-purpose primary societies to nearly 1,000 embracing the whole Island supervision and audit functions will be made easy. There are 1,681 Inspectors attached to the Department and at least one Inspector can be attached to each Society for coordination and assistance and the rest could be utilised for audit purposes. With the reconstruction of the Multi-purpose Primary Society to embrace all the Cooperative and economic development activity in the area of opera-

tion all the Single-purpose Societies should be merged into the Multi-purpose Scheme with their membership as well as their assets or liquidated if they had not been functioning properly and had no assets. In this way at least over 10 Primary Societies will get themselves merged into one large Multi-purpose Primary Society. If the assets of a small primary society had been Rs. 10,000/- the merger of 10 or more such societies will provide assets to the value of Rs. 100,000/- for each new primary society unit. If the membership is increased to 2,000 and each member pays a share of Rs. 50/- the share capital itself will increase to Rs. 100,000/-. Thus a reconstituted Primary Multi-purpose Society will have a working capital of about Rs. 200,000/-.

Advantages of Merger

The advantages of such a large unit are as follows:—

(a) A large working capital would be available;

(b) A rural banking scheme can be given to each unit, a large and well established Society and the credit needs of its members can be met;

(c) The consumer, as well as the agricultural and industrial services and supplies can be provided by the provision of a Consumer Chain Store

and producer collection system;

(d) The society can have its own transport organisation and collection and marketing can be arranged;

(e) Small Industries can be started and contract work undertaken and members given employment;

(f) Savings and thrift habits will be inculcated among the members as they open Savings Accounts and get used to the banking habit.

(g) In short all development activities in the area will be organised through the strong Multi-purpose Primary Society.

(h) The institution will be a credit-worthy one.

Committees of Management

In this set up each village area will be represented in the Committee proportionately according to the number of members to be elected to the Committee. This will introduce better talent from a wider area. The organisation of these large types of Societies bring in better member participation, increase the activities of the Society, strengthen its capital formation and capacity to embark on economic development schemes and will be more credit-worthy. These Societies will also be capable of undertaking any specialised industry for the area or provide the specialised needs of the community and thereby remove the need for the formation of a Single-purpose Society for specialised activities whilst providing the consumer services common to all com-

Extracts from a Memorandum submitted to the Cooperative Commission.

munities. The Auditing Authority will also be able to audit the accounts in time in view of the fewer number of Societies.

Employees

At present out of the 21,157 Cooperative employees 10,680 are paid less than Rs. 100/- p.m. and only 1,960 paid more than Rs. 100/- p.m. The employees can be better paid and will perform their duties more efficiently or a better type of employee can be recruited as there is more security of employment as better salary scales, scope of progress can be provided by these Societies.

Some Suggestions

Rural Industrialisation

The Cottage Industries in Ceylon by administrative procedure have been prevented from attaching themselves to the popular Cooperative Movement and it is today the special preserve of an official Cooperative Movement. The primary societies of this sector are merely Cooperative Societies in name and are managed by the demonstrators of the Cottage Industries Department and the secondary set up of these societies are managed by the officials of the Cottage Industries Department. Much progress in the sphere of the Cottage Industries particularly in the hand and power loom industry can be achieved if these societies are merged in the popular Cooperative Sector where the workers will be members and office-bearers of the Multi-purpose Primary Societies. There are 1,112 such officially managed societies 541 of which have been working at a profit and 499 at a loss. The majority of these societies are textile weavers societies and others are different types of industrial societies. There are also 33 Unions in a separate secondary set up mostly managed by the officials of the Department of Rural Development and Cottage Industries. The popular Cooperative Movement has been denied the facilities of industrial development as this official sector movement is patronised by the Cottage Industries Department and that Department is standing in the way of industrial progress of the popular Cooperative Sector as approval of industries is based on a system of quotas decided by the Department of Cottage Industries and Industries Department as well.

As the Multi-purpose Primary Societies are also providing the numerous credit facilities for all agricultural and industrial undertakings of the area of operation, the existence of the large number of credit societies of unlimited liability and limited liability will weaken the credit movement and force the members to get into more debts than they could cope with for repayment. There will also be no control on the indebtedness as well as the credit worthiness of the members.

(To be continued)

by L. A. A. PERERA

President, Bokundara-Thumbowila
Jaligoda MPCS

The Nature of Cooperative Principles

(Continued from our last issue)

Mutual aid is a basic fact in the life, not of mankind, but of many other species of living being. It was the great Russian social philosopher P. A. Kropotkin who pointed out, once and for all, the vital role of mutual aid in the evolution of species, as well as of human society, and especially in the development of man's moral ideas and qualities. He rightly included Cooperation among the most important and characteristic types of mutual aid of the modern age. Cooperation is indeed an indispensable element in every healthy modern society, contributing, as it does, to the general welfare something beyond the power of either individual self-interest or paternal government. That unique contribution springs from the fact that aid is mutual. Cooperation is self-help but not selfish help, as a Christian Socialist remarked a century ago. In the implications of the word "mutual" may be found the germs of some at least of the ideas which, developed and universalised, constitute the true principles of Cooperation. Mutual aid is not on-sided; it implies a bond, a reciprocal obligation, between two or more individuals such that, if any service must be rendered to one by the others, he will do the same or its equivalent for them. In a large group or association the same idea is expressed in the slogan: Each for all and all for each. The individual is not wholly

and therefore entitled to be called principles. These are Association (or Unity), Responsibility (or Function) and Equity. There are several others, but within the compass of an essay it is scarcely possible to argue at length the case for each one. What immediately follows therefore is a statement, dogmatic rather than reasoned, in which the principles accepted by the writer are all named and the necessary connections between them briefly indicated. The first principle is Association, or Unity, as it may be more appropriately called in certain contexts. Reasons for adopting it have been mentioned already, but it seems desirable to insist on the importance of its role in cooperative development. The association of individuals in primary cooperatives is in reality only the first step in its application. In Cooperative Movements almost everywhere it is followed by a second step which is the association of societies in federations or unions. These may be regional at first but they inevitably reach national dimensions. The existence of the I.C.A. and other international cooperative organisations is the proof that association does not, should not and cannot stop at national frontiers or continental coast lines. The Commission, even though it was not really enunciating any new principle, quite rightly drew attention to the vital necessity of further applications of unity in the Movement's present situation.

by W. P. WATKINS

responsible for himself alone; he shares that responsibility with others. At the same time he takes on a certain responsibility for them. His right to their help is linked with his duty to help them in their need. Broadly, the only guarantee that any one will indeed get his rights are the willingness of all to fulfil their duties and their efficiency in discharging them. We thus arrive at the idea of responsibility or function as a principle inherent in the cooperative form of association.

Closely allied to this is the idea that there should be some correspondence between the contribution individuals make to the common effort or enterprise for which they associate and the benefits they obtain from it. This consideration is important if there results from association some common benefit, such as a sum of money, which, if it is to be enjoyed by individuals, must be divided among them. People expect the division to be fair. That does not necessarily mean equal. It does, however, mean that division must be equitable, that is, satisfy the sense of justice of the participants. The reasons for the dividend on purchases system and the appearance of the word "Equitable" in the title of the Rochdale Pioneers' Society scarcely need any further explanation.

V

In the course of our enquiry so far we have uncovered three ideas which are essential to the healthy functioning and development of Cooperation

Not only is there abundant scope for more extensive application of Association on the international plane, but an almost desperate need for its intensive application within the national movements, with the object of achieving greater consolidation and, through the fusion and co-ordination of units hitherto maintaining a jealous independence, maximising their power to defeat competition.

The Ultimate and Immediate Object

What is at stake is not merely the extension but, in certain parts of the world, the survival of the cooperative type of economy for economy is the ultimate, as well as the immediate object of Cooperation. By economy is understood the management of human and material resources so as to achieve the most desirable result in terms of social well-being. Cooperative association confers on the associates economic power in various forms which they could never command as individuals. If it does not enable them to achieve better results than are offered by other and competing economic systems, there is no reason why they should engage in it. Cooperative association must demonstrate its superior efficiency in one or both of two ways. It must either give better results for the same cost or equal results for less cost than alternative systems. It is this necessity which makes the idea of Economy one of the principles of Cooperation. Co-

operative economy proceeds on the assumption that true efficiency is more likely to be achieved by societies of men and women seeking the satisfaction of their own needs as producers or consumers than by a competitive scramble or monopolistic combination for profits and gain through investment.

But societies do not work efficiently, or even at all, unless they are well organised and led. Organisation requires government, an accepted system of making decisions and executing them. While a society exists to promote the interests of the whole body of its members, not all its operations can or require to be carried on by all at once. Authority must be given to individuals to act for the rest. They must be chosen by common consent and ultimately account to the whole body for what they do or fail to do. If the members are to exercise their authority wisely, there must be a proper system of informing them, consulting them and enabling them to express their wishes, based on equality of rights in speaking and voting. In short, the

whole conduct of a cooperative society's affairs must be inspired by the principle of Democracy.

One of the strongest motives for the persistent efforts made by the cooperative Pioneers of the 19th century to find the right roads to successful cooperative development was their conviction that the distribution of property and income in contemporary society was not merely unequal but unjust. The more they were convinced of this, the more urgent it became for them to work out, in their nascent cooperative societies, a system for distributing, when they were successful, their material and financial benefits, that should commend itself to the sense of justice of their membership as a whole. The practical solution adopted by the Rochdale Pioneers of limiting the remuneration of capital to nothing but interest and of dividing surplus among the individual members according to their purchases has been copied and adapted throughout the world. The underlying principle is Equity, as the Pioneers, and others after them, proclaimed in the title

of their society.

Willed from Within

It seems to be of the essence of mutual aid that it shall be given freely and not under constraint. Where people join together of their own accord, moved by the recognition of their common interests and their power, when united, to promote them, their individual wills and desires become a powerful driving force. "Cooperation," declared Dr. William King "is a voluntary act," but the voluntarism of the Cooperative Movement goes far beyond the single act, say, of joining a Society. It includes free acceptance of the responsibilities of membership and the steadfast pursuit for years on end of freely chosen lines of conduct or policy. It includes the granting of the same freedom for others as the individual claims for himself. It includes freedom for cooperative organisations, no less than for individuals, to make their own decisions and manage their own affairs. Although the I.C.A. Commission did not speak of any principle of liberty, it is

(Continued on page 7)

HOLY MOTHER

Sri Saradadevi (1853-1920), is an extraordinary Saint of modern India, who, especially during her earlier years lived outwardly the life of an ordinary Hindu Woman. Born in a remote village in Calcutta, Jayaramhoti, she was brought up in poverty but contentment. She gained her Sainthood not through determined austerities, but through regular practice of prayer and meditation, unqualified devotion in the service of her husband and discharging her duties towards her demanding worldly-minded relatives. Yet her spiritual experiences were as deep as those of Sri Ramakrishna, the God-man of our time. Her life was a demonstration of the inner peace that comes from communion, even to one who is occupied with the activities of the world. Sri Saradadevi represents the time-honoured ideals of Hinduism. Practically 'illiterate', she was known to hardly anyone, be-

Guru Maharaj. With her husband, she lived as a nun of immaculate purity. To her disciples she was the Universal Mother and embodiment of diversity; to her devotees she was Mother. Sri Ramakrishna demonstrated the Motherhood of God through her. The newly awakened consciousness of womanhood of the world, is attributed to her advent. She is considered the historical fulfilment of the Madonna ideal, as she was unique for being the perfect wife, nun, mother and teacher in one. She was Avatar of Saraswati, Goddess of Wisdom.

The Ramakrishna Vedanta Centre in England celebrated Holy Mother's birth anniversary on the 12th December at 68, Duke's Avenue, Muswell Hill, London, No. 10. The Mission has a branch, which is known as the Vivekananda Centenary Ashram, at 54, Holland Park, London W. 11.

by P. CHANDRASEGARAM

sides her disciples and devotees, but the Centenary of her birth was celebrated from December 1953 to December 1954, in at least a hundred Ramakrishna Mission Centres, and in not less than twelve countries such as USA, South America, United Kingdom, France, India, Fiji and Ceylon. Leaders of thought, paid homage to her memory along with the 'People' who are still very near to her. Today there are schools and other public institutions from her life and teachings. 'Humility, compassion, and same-sightedness' towards all are her outstanding qualities.

The Madonna Ideal

Sri Saradadevi, is now respectfully invoked as Holy Mother; she lived with Sri Ramakrishna intimately for fourteen years, in fact she was trained as a spiritual successor to

inspiring and informative publication. 'The life of the Holy Mother, who like Ramakrishna taught that all religions are paths to God, is the inspiration behind this volume'.

The Ramakrishna Vivekananda Centre in England, physically has two institutions; the Muswell Hill Centre, perhaps would evolve itself into a Nunnery and may become the Sarada Math: the Centre at Holland Park is already a Monastery with the Swamiji as the head, along with four others one a Brahmachari and three Monastic probationers. The Brahmachari is Rev. Br. Buddha Chaiyanya, an American and the Monastic Probationers are Jagannath, an Englishman, Tarak Nath, an Englishman and Hans, a German. This fine body of Sadhus are carrying on their mission in life unobtrusively. The Swami is a well known spiritual and intellectual leader here. The Monastery is a summary of humanity. Is this not a splendid example of the 'Oneness of the world'?

The Holy Mother day was celebrated in a quiet, yet in a dignified and serene way. It was a whole day programme; the puja performed by Swamiji made all those who were present, British, American, Indian, German and Ceylonese to offer themselves to Guru Maharaj and Holy Mother in tears of joy and dedication.

"If you want peace, then do not look into anybody's faults. Look into your faults. Learn to make the world your own. No one is a stranger; the whole world is your own". This is Holy Mother's last message to the world. The message is universal and contemporary.

She whose character is sanctifying,
She whose life is equally so,
She who is sanctity embodied,
To her we bow again and again.

'The Stronghold of the Movement'

(Continued from page 1)

Dr. Laidlaw: Is the present system of independent, autonomous societies developing village leaders?

Mr. Rajaratnam: To some extent, though not fully. The potential is there. It is up to the Movement to discover the leaders.

When the question of Cooperative Education was taken up, Dr. Laidlaw pointed out that there were no correspondence courses in Cooperation in Ceylon. He said that if an all-island organisation like the Cooperative Federation of Ceylon ran schools in both media, there would be no possibilities of conflict. He stressed that employees, officials and committee members should not be trained in different institutions.

Mr. Rajaratnam agreed that the Cooperative Federation should cater to both Tamils and Sinhalese. The question was how this could be most effectively done.

Dr. Laidlaw said that there were both advantages and disadvantages in making the Cooperative Department a closed Department as the Federation proposed.

Mr. R.C.S. Cooke: People who have not been handpicked just come and sit in the CCD's chair and they are deemed fit to guide the destinies of the movement.

When the discussion turned to District Unions, Dr. Laidlaw asked "Will it not make for greater efficiency if District Unions are made branches of the Cooperative Federation?"

Mr. Rajaratnam: Centralisation will rob local initiative.

The Presidents of the Mannar and Vavuniya District Unions said that District Unions should lead an independent existence.

On the second day delegations of the Jaffna Coop Provincial Bank, Mannar District Coop Bank and Vavuniya District Coop Bank gave evidence.

The Jaffna Coop Provincial Bank proposed that the People's Bank be fully owned by the Cooperative Sector, with all the shares being held by Cooperative Societies. The People's Bank should have a separate section to undertake commercial banking and another section to finance cooperative banks, both under separate General Managers, each one independent of the other. Like the Reserve Bank of India, the Central Bank of Ceylon should lend to the People's Bank—which will parallel the State Coop Banks in India—at low rates of interest and in turn the People's Bank will finance the Movement through the Cooperative Banks. The profits that the People's Bank will earn through commercial banking can be ploughed back into the Cooperative Movement, thereby helping the Movement expand its activities. They also proposed that there should be a cooperative bank at district level to finance cooperative societies.

When the Northern Division Agricultural Producers Union gave evidence, its President Mr. N. T. Sivagnanam said in reply to a question by the Chairman that the Union was not in competition with any cooperative marketing organisation in Colombo. When the Chairman asked whether

they had thought of primary societies operating as branches of one big over-all society, Mr. Sivagnanam replied that he visualised tremendous difficulties in practice in this suggestion. In his opinion, the smaller the unit, the greater the efficiency. He complained that though the Union had asked for import licences to get down irrigation pumpsets, they had been told to get their requirements from traders who had been given allocations. The traders were selling them at very high prices. He suggested that intermediary agencies like the People's Bank be eliminated and Cooperative Banks finance the Movement, getting funds direct from the Central Bank. This would reduce the cost of credit.

When the Textile Societies' Union gave evidence, its Secretary Mr. T. Seenivasagam said that with the Government's restriction on the import of textiles, there was a marked increase in business. Their main problem was that the Union was finding it difficult to recover loans from some societies which are not prospering. Marketing their textiles was not a problem now but when the Union started powerloom production, it may become a problem. They would support an all-island organisation for textile societies if it helped societies and weavers.

Mr. S. Stanislaus, President of the Northern Province Fishermen's Cooperative Societies Union said that after their Union came into existence, fishery societies were fairly alright. The Union had asked for expert advice from the ICA and the Dept. of Fisheries to draw up a successful marketing scheme. The Union was in favour of integration but it was so difficult to convince the fishermen, who were split up into groups based on types of fishing and religion. There should be an all-island organisation: the All Ceylon Fish Sales Union should be completely reorganised. He condemned the Fisheries Corporation for the unrealistic prices it was offering fishermen and for allowing private traders to export beche de mer, though the Union had the monopoly.

When the Jaffna MPCSS Union gave evidence, Mr. K. Nesiiah suggested that there be a large society with branches for Jaffna city. This society could undertake both consumer activities and production. This set-up was not suitable for rural areas.

Representatives of Nunasai MPCSS, Puliampokanai MPCSS, Vannarponnai MPCSS, Sarasalai MPCSS and Puloly South MPCSS gave evidence on the 13th.

When Dr. Laidlaw asked them what they thought of amalgamation, they said they would welcome it. One delegate said he favoured decentralisation; the option should be given to societies without forcing amalgamation on them.

When the Chairman asked whether there was political interference, one delegate replied that the trouble in Jaffna was that politicians were taking too little interest in the Cooperative Movement. Another delegate said that when it came to the election of

office-bearers to the MPCSS Union, politicians tried to get their party man in. Some delegates suggested that the term of office of office bearers should be restricted to prevent a coterie monopolising office.

Citing the case of Minneriya, where colonists themselves were running their own societies, Mr. de Mel asked whether agricultural societies in Jaffna were being run by farmers. One delegate said that non-farmers were running their societies. Another delegate pointed out that there was nothing wrong in this as the farmers themselves had elected these people.

The Iddaikadu Centre Coop Credit Society's delegates said that Credit Societies should be strengthened as they were very beneficial to the country. They said that most Stores Societies and MPCSS were in the hands of blackmarketeers.

When the Northern Province Coop Printing & Publishing Society gave evidence, its President Mr. S. K. Thiravivanayagam urged that their society be exempted from income tax.

Mr. S. R. Arumainayagam, President of the Jaffna Hospital Health Services Coop Credit and Thrift Society urged that the Cooperative Movement be insulated from politicians and trade unionism. He also advocated that there be a separate Audit Section in the Coop Dept. under an ACCD and that government servants who were members of thrift societies be not given loans by multipurpose societies.

Representatives of various Cooperative Employees Unions who gave evidence suggested that a body patterned on the lines of the LGSC should be in charge of appointments, disciplinary control etc. of employees. Some suggested that a Central Body at district level be set up which could, if necessary, delegate its powers to the District Union, and function as an appellate body. In reply to a question by the Chairman, some delegates said that employees should have the right to be elected to the Committee. Opinion was divided on whether such employee elected to the committee could or could not be elected President.

The Tamil-speaking Coop Inspectors' Association also gave evidence.

This was followed by an in camera hearing.

When the Cooperative Commission resumed sittings on the final day, Mr. T. Murugesu HQI Jaffna East who gave evidence, stated that since the Movement had to shoulder greater responsibilities at present, the inspectorate should be increased and they should be trained in business management. A certain proportion should be maintained between the capital of the society and the funds provided by the Bank or the Govt. so that the members would take a keener interest in the affairs of their societies because their capital was involved. He also said that Cooperative Education was the primary duty of the Dept.

Mr. Rajaratnam, Coop Inspector Vavuniya, stated that the present system of recruiting inspectors on a district basis was unsatisfactory. He wanted the diploma in accountancy to be made one of

the qualifications for recruitment. The starting salaries of inspectors should be placed on a par with those of technical people instead of that of clerical servants. The Coop Dept. should be made a closed dept. as far as officers of other depts. were concerned but coop officers should have the right to join other depts. Dr. Laidlaw quipped "You want to eat your cake and have it." He also advocated an independent body to appoint cooperative employees.

Examine Feasibility

Mr. J. M. Sabaratnam, Addl. Govt. Agent Jaffna, stressed that there should be an organisation consisting of experts to examine the feasibility of development projects to be undertaken by cooperatives. In his opinion the Cooperative Movement was the best medium through which the village economy could be developed. At present at the village level there was too much overlapping and the villager was confused because he had to deal with several sets of Government officers. This should be remedied. At present there wasn't the same liaison and friendly atmosphere between the villager and the cooperative inspector that prevailed formerly. In Jaffna there wasn't the sort of political interference in the Movement found in other areas but

he had known cases of defalcations where MP's used their influence to see that the offenders were not punished. If cooperative inspectors were more efficient and honest, defalcations could be cut by half at least. The term of office of office-bearers should be restricted: there were cases where inspectors had canvassed to see that certain people were put into positions of power. The younger generation, he pointed out, was not getting interested in Cooperation because the Movement was not living up to its ideals.

Mr. P. Kanapathipillai, President Udupiddy MPCSS Union, said that there should be integration, without leaving it to the option of societies. Under no circumstances should District Unions as at present constituted be given the power to supervise societies. He wanted the Coop Fund to be spent on economically viable schemes: the main contributors to it should have a say in its distribution.

Dr. Laidlaw said the Commissioners would be back in May when they hoped to visit societies in the villages. Mr. K. Alivapillai closing the sessions in Tamil, thanked those who had spotlighted defects as it would help the Commission in its impartial investigations.

Pasture Lands for Batticaloa

(Continued from page 3)

conducive to the improvement of breed, steady supply of fresh milk to the Milk Collecting Centres and general improvement in the economic condition of the rural peasantry will be thereby created.

(1) that the natural grazing grounds described be converted in easy stages into controlled pasture grounds after expert investigation as to their suitability for intensive development as pasture.

(2) that the team of experts now reported to be formulating schemes of animal husbandry development for Amparai District be invited to examine the feasibility and implementability of the recommendations of the Batticaloa District Pasture Committee of 1-6-56 referred to in para 6 ante with variations wherever necessary in the light of existing conditions or formulate entirely new projects based on fresh data.

INVEST your SAVINGS in—

THE JAFFNA COOP. PROVINCIAL BANK LTD.

FIXED DEPOSITS

Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months is 1½%, 2½% and 3½% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 4% and 4½% respectively.

SAVINGS DEPOSITS

(1) Interest at the rate of 3% is allowed on Savings Deposits from 1-5-67. Arrangements can be made to withdraw funds from this account daily.

(2) From 1-11-1967, in the case of Institutions, the rate of interest payable will be 4% for the month in which there is a minimum balance of Rs. 5,000/- or over.

(3) For Cooperative Societies, from 1-11-1967, the rate of interest payable will be 4½%.

SECURITY DEPOSITS

From 1-11-1967, the rate of interest payable on Security Deposits of Societies will be 3½%.

PAWN BROKING

Pawn Broking is done at all our Branches. The rate of interest charged is 10% and Repayment by Instalments is allowed.

Branches:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—Vali East (Averangal).

Head Office:

59, MAIN STREET, JAFFNA.

Movement In Danger Of Losing Its Essential Characteristics

The Government's attempt to implement its policies through the Cooperative Movement has led to 'uncooperative' features creeping into the Movement: thus there's a serious danger of the Movement losing its essential characteristics, warned Mr. S. Candiah, Hony. Secy NDCF, speaking at the Seminar of the Town Supervisory Union held at the Tinnevely MPCU hall. Mr. K. Saravanamuttu presided.

Quoting Miss. Digby's warning that cooperative aspects and philosophy will gradually disappear if coops are mere tools to implement Government policy, Mr. Candiah said that since Credit Societies represent the purest form of Cooperation, every attempt should be made to revive and strengthen them to prevent the collapse and decay of the Movement.

Mr. S. Nagalingam, HQI Jaffna East, said it was unfortunate that the creation of multipurpose cooperatives had led to the eclipse of Credit Societies. It was a good sign that the authorities had now realised the value of planning from below. The Credit Society was the backbone of the village: it was their duty, therefore, to see that it was no longer overshadowed but restored to its former glory.

Mr. T. Murugesu, HQI Jaffna East, pointed out that credit societies had not only met the financial needs of members but also helped to develop character. Credit Societies had helped to throw up community leaders. He stressed the importance of inculcating the Savings habit. If Societies could build up their own resources, then they would not have to worry about outside interference; if they were dependent on outside help, then they would not develop themselves fully.

Mr. N. Coomaraswamy, President Tinnevely MPCU, emphasised that Credit Societies should never be abandoned, though other types of societies may crop up from time to time. He wanted the younger generation to be roped into the Movement: this was essential for its healthy growth.

Mr. P. Selvaratnam, Ad. Secy NDCF, advocated the transformation of Supervisory Unions into Development Unions.

At the Annual General Meeting that followed, Mr. Thiagaraja Iyer was elected President, and Mr. M. Pathmanathan Secretary. Messrs. S. Velupillai and S. Rasiah were elected Vice-President and Treasurer respectively.

A Big Defect— Lack Of Leadership

Lack of leadership is one of the big defects in the cooperative field, observed Mr. V. Ponnambalam, speaking at the Annual General Meeting of the Chulipuram West MPCU. He advocated the merging of uneconomic units into a strong, viable cooperative organisation so that it could serve the needs of the people. He urged that multipurpose societies should not confine themselves only to distribution and marketing but instead seek new pastures.

Mr. M. Ganapathipillai, Hony. Treasurer NDCF, deplored the fact that cooperatives were too dependent on the Government: this was the main cause for the unsatisfactory progress of the Movement. He urged Committees to supervise employees more effectively: in a good society there should be no talk of shortages. He suggested that the Committee should prepare a set of working rules, get it approved by the general body and see that employees perform their duties in accordance with these rules.

Mr. T. Kumaravelu, A.I.,

advised cultivators to cultivate potatoes and chillies. He pointed out it was high time that they gave up outmoded methods of cultivation: they should use fertilisers, weedicides and insecticides, according to the instructions of the Agriculture Dept.

Mr. P. Selvaratnam, Administrative Secretary NDCF, suggested that they make arrangements for members to meet as often as possible: the Committee should regularly report to the general body and seek their advice and suggestions. It was disappointing to note that most members were ignorant of the by-laws. This could be remedied, he suggested, by providing facilities for members to assemble and study the by-laws.

Mr. T. Kandiah, Range Inspector, wanted the Committee to help the cultivators to obtain the maximum benefits by way of loans and the marketing of their produce. The Committee, he said, should do everything possible to enlarge the turnover and make the society earn greater profits.

Mr. R. Marimuthu presided.

The Nature of Cooperative Principles

(Continued from page 5)

necessary only to study the sections of its Report dealing with membership and with politics and religion, to perceive that it recognises that without appropriate freedom at different levels, the Cooperative Movement can be neither united nor efficient. Liberty is a principle of Cooperation, not simply despite, but because of the fact that the progress of the Movement requires from time to time the combination of smaller in ever larger units. The unity of the Movement is not so much imposed from without as willed from within.

One of the differences between a company and a cooperative is that, whereas a company consists of shareholders, a cooperative consists of members. The difference of terminology is not accidental. It reveals a vital difference of outlook and attitude. There is a solidarity between members of a cooperative that is absent between the shareholders of a company, whose motive is chiefly or wholly gain by investment. The bond between shareholders and their companies is simply what Thomas Carlyle called a "cash nexus." Of course there are monetary relations in cooperative organisations also but they exist because membership carries with it certain responsibilities or functions—the contribution of capital, purchasing, selling borrowing, depositing—in the activities of the organisation. The idea of function and the accountability which goes with it pervades the whole of cooperative economy because it rejects the self-appointed and self-responsible entrepreneur of the capitalist system. The principle is called function or responsibility according to the standpoint from which it is considered. That which is responsibility from the individual, is function from the social point of view.

Finally, there is the principle of Education, using that term so as to include academic instruction, but also any other kind of human intercourse and experience which enables the individual to acquire the knowledge, develop the skills and master the social discipline necessary for successful cooperative action. The Cooperative Movement has often to begin by educating its potential members in order to become cooperators, and also to renew and refresh their education so that their outlook keeps pace with its own growth and the ever new problems presented by a changing world. Upon adequate education depends the application of all the other principles.

VI

It is the belief of the present writer that the principles of Cooperation are implicit in the concept of mutual aid and that they become explicit and definable through practical experience, that is to say by reflection on the causes of success and failure in efforts to establish effective and enduring institutions, based on mutual aid, under modern conditions. To cite Kropotkin again, there were many forms of mutual aid before Cooperation appeared. They left a deposit in the minds of

the people in the form of habits, customs and proverbial wisdom which were, more often than not, a better guide to social behaviour than lessons learnt in school. The principles of Cooperation are much closer to this popular wisdom than is often suspected. They correspond to certain fundamental and universal aspects of human life and human nature, and it is for this very reason that the Cooperative Movement already worldwide, can aspire to a universal role in human affairs.

In the technical language of the logician, Cooperative Principles are generalisations reached by inductive reasoning based on facts, many times observed and verified by experience. We need only recall those protracted discussions at Rochdale in 1843 and 1844 which preceded the opening of the Pioneers' store, to confirm that the rules of the society were drafted in the light of a stringent examination of the factors of success and failure in previous attempts at Cooperation. The result of this process of winnowing the sound ideas from the unsound was the formulation of a code of rules and practices which became known as the Rochdale system and made Consumer's Cooperation henceforward a sound business proposition. Nevertheless, it is well to remember that store-keeping was not the Pioneers' ultimate object, but only the first step to the Cooperative Community in which they would have to "arrange the powers of production, distribution, education and government." Here we see how they were capable of looking beneath the rules and grasping the underlying realities of social life. The principles fit too closely into one another to be an arbitrary selection.

(To be Continued)

'No Other Institution Serves People Like a Coop'

No other institution serves the people like a cooperative, declared Mr. A. Arunasalam, DRO, Pallai speaking at the Annual General Meeting of the Pachchilapalli MPCU Union. Therefore, he said, it's the duty of Committees to run the societies efficiently and to the satisfaction of the members. He wanted the societies affiliated to the Union to increase their turnover and rope in as many householders as members: only then could they function as viable units. If all householders were represented in the Movement, then it could render invaluable service to the people in the economic sphere.

Mr. P. Selvaratnam, Administrative Secretary, NDCF, said that every effort should be made to see that the members met as often as possible. It was the duty of the Committee to see that General Meetings are held at least once in 3 months: at such meetings members should be educated in the by-laws and allied subjects. He stressed that committees should not trot out the excuse that members will not attend meetings: incentives must be provided for them to attend. If members met regularly, they would develop the spirit of collective action and come to know each other intimately: it would also help them to feel that they have the final say in the affairs of their societies.

Mr. P. Subramaniam who presided, thanked the NDCF for its financial and educational assistance and for loaning the services of an Itinerant Book-keeper.

The Audited Statement of Accounts shows that the Union has made a net profit of Rs. 16,981/43.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,

Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilman stores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

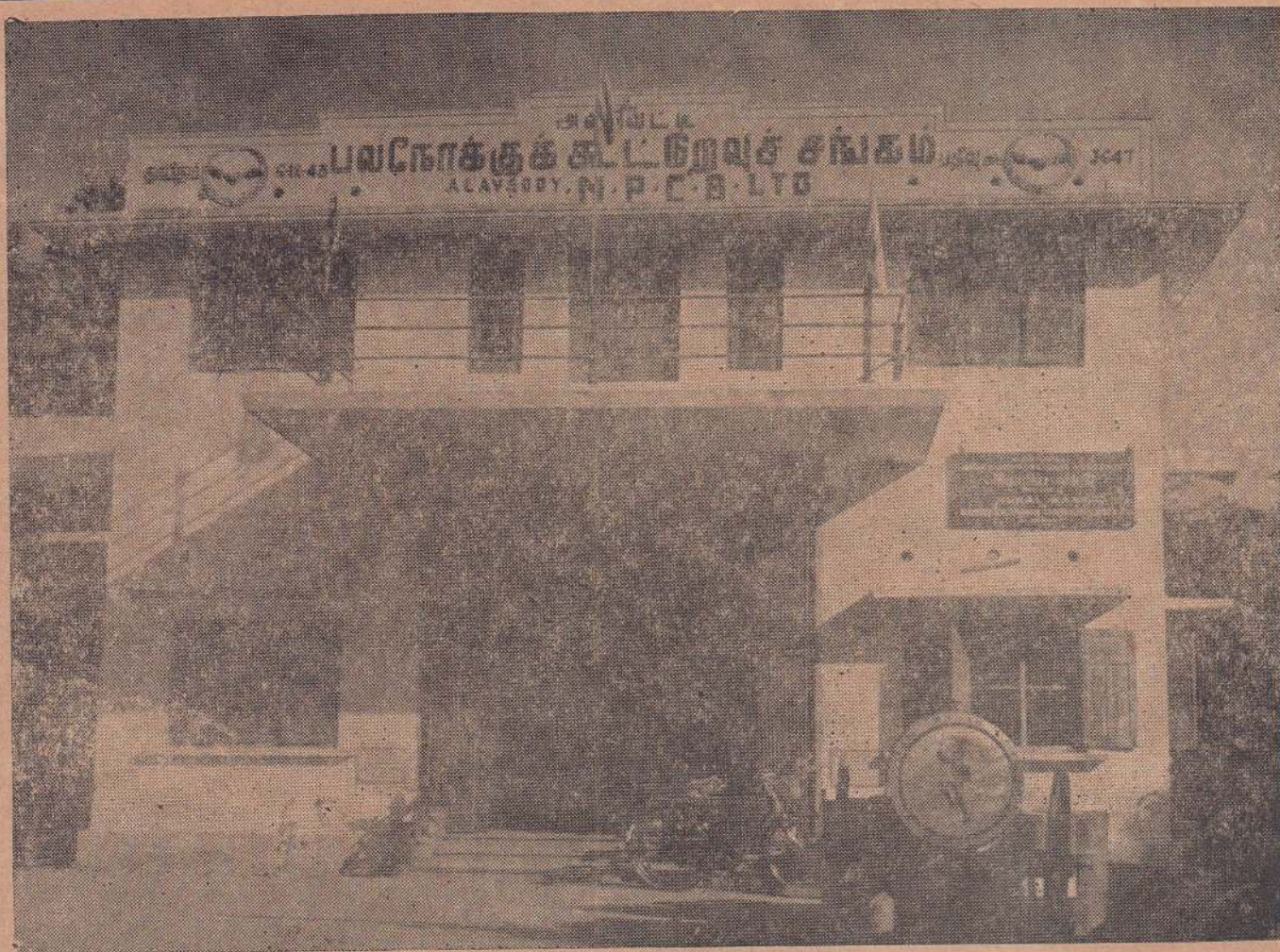
Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa

T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

Pictured above is the Alaveddy MPCS which recently celebrated its Silver Jubilee

Overdue Audits Increase

The percentage of 'overdue audits in arrears' in the cooperative sector has increased from 32.7 in 1967 to 33.34 in 1968.

These figures are given by the Dept. of Cooperative Development in its reply to the Questionnaire issued by the Cooperative Commission.

Explaining how the situation has deteriorated, the Dept.—which is statutorily responsible for the auditing of Cooperative Societies—states that the recent tendency for audits to be delayed and given second place is due mainly "to the inadequacy of staff, books of accounts not being written correctly and up to date and the increasing emphasis that is now being given to development functions (e.g. sale of fertilizers and other agricultural inputs and agricultural equipment, distribution of essential foodstuffs and the provision of agricultural credit through coops). Very often books of certain societies are also not available. They are sometimes in the custody of Police or production in Courts in criminal cases with regard to fraud or criminal breach of trust. The books of long defunct societies too are not available as sometimes the previous office-bearers in whose custody the books were kept are not now traceable. The overdue audit position is mostly due to the fact that some of the defunct societies have not been audited for the last 10 or more years. In preparing the overdue audit list an audit is considered to be overdue if it has not been audited within one year. Thus a society not audited for 10 years is considered as 10 audits overdue. Further, when discrepancies are detected at audit a detail checking of all accounts have to be done and this entails a longer time, reducing the number of audits an officer can do within a year".

The Dept. has now prepared a scheme—its main feature is the separation of audit from supervision at the ACCD's

level—to 'arrest this deteriorating situation'. It was tried out as a pilot project in the North Central Province and proved 'very successful': a team consisting of an ACCD and 60 Inspectors were deployed on auditing and it 'cleared a total of 719 annual audits from February to June '68 and the overall output per auditor has gone up to 2.4 per month (as against .8 audits per Inspector per month in the rest of the island) and the quality of the audits too has greatly improved, as shown by the large number of cash and stock shortages revealed and which had been undetected at previous audits'.

The Dept. hopes to introduce this system to the rest of the island. It has been estimated that—apart from any additional Staff Grade posts that may be required—approximately 800 officers of the Cooperative Inspectorate cadre would have to be assigned solely to the proposed Audit Divisions. Ministerial approval has been given for the setting up of a separate Audit Section, subject to an examination of "the full implications of the release of such a large number of officers". A Departmental Committee will examine the proposal thoroughly.

Retreating Instead of Advancing

Presiding over the Seminar of the Thunnukai MPCS Union, Mr. M. Thambimuthu, DRO, bemoaned the fact that the Cooperative Movement in Thunnukai was retreating instead of advancing. Since there was little or no competition from the private trader, Thunnukai was an ideal region for the Movement but, alas, instead of advancing, he said, it was slipping.

Analysing the reasons for this, he pointed out that the downward trend was due to wrong ideas about Coopera-

tion: members seemed to feel that the Cooperative Movement was not theirs but someone else's. This notion, he insisted, must disappear if the Movement was to progress.

Outlining the other factors impeding the progress of the Movement, Mr. Thambimuthu said that Committee members misused their powers, without thinking of developing the organisation. It was also unfortunate that some government personnel were not giving of their very best: for instance, some audits are overdue. There were also members who thought of cooperatives only as institutions from which they could get loans or scarce commodities but did not patronise them otherwise. He concluded by appealing to members to realise that the society was theirs and that it could fulfil their needs in a way that the private sector couldn't.

Mr. T. Kandaswamy, ACCD Jaffna South wanted societies to go all out to purchase as much paddy as they could under the GPS: they should make all the necessary arrangements in time. He warned them that the Government was deadly serious about seizing the coupons if loans were not repaid: therefore they should make it a point to pay back their loans. If due to crop failure they were unable to repay their loans in time, they should inform the authorities in time so that arrangements could be made to recover the loans later. Pointing out that lack of honesty was responsible for the corruption in the Movement, he appealed for absolute integrity: otherwise no progress was possible.

Tracing the history of the Movement in the North, Mr. P. Selvaratnam, Administrative Secretary, NDCF recalled how at the start people had formed Credit Societies to free themselves from the clutches of the money-lenders: Credit Societies had proved their salvation. He pointed out that these societies were registered only after the members had thoroughly familiarised themselves with cooperative principles. With the War, Consum-

er Cooperatives were registered overnight though the members were not conversant with the principles: this had led to grave defects but the Government had no alternative. After the War, CAPS were formed to stimulate food production;

The Local Scene

Surveyed by RAJ

The Big Prey On The Small

It's not only in the ocean that the big prey on the small: it's operative in society too. The most recent instance is the Education Lottery. Despite the Ministerial assurance that no compulsion of any kind will be used, here in Jaffna there have been widespread complaints that tickets are being thrust on children, at the point of the cane. It's a kind of chain reaction. The high-ups force the tickets on the Principals, the Principals on the teachers who pass it on to the children.

The doubtful morality of lotteries is not my concern here. Some of the opposition to the Education Sweep emanates from quarters which have actually shown the way for these things, so that their bonafides are suspect. What is disgusting is that the teaching profession has become so spineless as to surrender its rights without a fight: they will always run away but never fight another day. I shudder to think of the kind of children they will be turning out.

Excellent But.....

Mayor Nagarajah seems to have got the right ideas. In an interview with the Jaffna Correspondent of the *Daily News*, he has revealed that top priority will be given to the model market: I understand work on it will begin next month. The next in the list is the Central Bus Station. The other schemes the Mayor

Members Should Know Their Rights and Duties

Speaking at a Seminar for cooperative societies in the Urumpirai area, Mr. P. Selvaratnam, Administrative Secretary NDCF, stressed the importance of members knowing their rights and duties. This knowledge, he said, would enable them to avoid being misled by scheming employees or committees. He urged that arrangements be made to hold general meetings at least once in 3 months, as provided for in the MPCS by-laws. It was ignorance of the by-laws and the working of the society that led to the downfall of many societies. He emphasised that members should be taught not only the by-laws but also the principles of Cooperation: it was the duty of the committee to provide facilities for the cooperative education of the members.

then came MPCS. Mr. Philip Gunewardene—the then Minister—envisaged the development of the village through the multipurpose society. Mr. Selvaratnam stressed that the success of a society depended on the support of the members. Members should realise that the society was theirs and that it was only through Cooperation that there could be national development. He suggested that they hold a general meeting once a month to familiarise themselves with cooperative principles.

has in mind are: an up-to-date electricity service for the entire town, widening of streets and the provision of pavements, the provision of more maternity homes and ayurvedic dispensaries, flood protection, the extension of library facilities, a tree planting campaign, expediting work on Children's Parks and providing recreation facilities for children, the construction of a modern Town Hall.

Now all these are excellent ideas and will go a long way in making Jaffna a model city. But what is disappointing is that the Mayor seems to have overlooked the basic question of sanitation. Jaffna has to make up leeway in this matter. Parks and libraries, Town Halls and Model Markets are nice but they would be nicer if there were better sanitation all round. I'm sure Mayor Nagarajah will be the last to disagree.

Anyway, let's hope he'll stay long enough in the saddle to see his schemes through.

Weather Notes

It looks as if we won't be chilled to the marrow any longer: the dewy season has come and gone and we'll have to get ready to sweat it out during the coming months.

The skies which were deaf all this time to the farmers' appeals suddenly decided—like Dr. Johnson's patron—to open up. Far from helping the farmer, the recent rains may have damaged the harvest, besides spreading the flu.

கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குத் தனியமைச்சு!

வ. ஐ. மே. சபை கூட்டுறவு விசாரணைக் குழுவிற்கு

கருத்தபிராயங்களைத் தோர்வித்தது

“நீண்ட காலங்களாகக் கூட்டுறவின் கோட்டையாகத் திகழ்ந்து வரும் வடபகுதியில் நாம் இப்போது விசாரணையை நடத்த வந்திருக்கிறோம் என்பதை நன்கு உணர்கின்றோம். இங்கு வந்ததன்மூலம் இங்குள்ள அனுபவமும், அறிவும் செறிந்த கூட்டுறவாளர்களிடமிருந்து நாம் நற்பயன்கள் பலவற்றை அடையலாம் என்று நம்புகின்றோம்”

இவ்வாறு கூட்டுறவு விசாரணைக் குழுத் தலைவர் கலாநிதி லெயிட்லோ யாழ்ப்பாணத்தில் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேற்படி விசாரணையை 11-2-69 ல் ஆரம்பித்து வைத்து உரை நிகழ்த்துகையில் குறிப்பிட்டார்.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை எம்மக்குச் சமர்ப்பித்துள்ள கருத்தபிராயங்களை நாம் அப்படியே ஒப்புக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் அவைகளில் மிகவும் தெளிவாகவும், சுருக்கமாகவும் விடயங்கள் அழகாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்காக நான் மேற்படி சபையைப் பாராட்டுகிறேன் என கலாநிதி லெயிட்லோ கூறினார்.

தொடர்ந்து பேசுகையில் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த கட்டிடத்தைக் கட்டியிருக்கும் வ.

வ. ஐ. மே. சபை எம்மக்குச் சமர்ப்பித்துள்ள கருத்தபிராயங்களை நாம் அப்படியே ஒப்புக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் அவைகளில் மிகவும் தெளிவாகவும், சுருக்கமாகவும் விடயங்கள் அழகாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாணம் 15-2-1969

கூட்டுறவு இயக்கமும் கிராமப் புனரமைப்பும்

கிராமங்கள் இன்றேல் இலங்கை இல்லை எனலாம். நகரத்தைத் தழுவிய மேற்குநாட்டுக் கலாச்சாரம் எம்மைப் பாதித்தும் இன்றும் ஈழத்திருநாடு கிராமங்களை உள்ளடக்கியதாக விளங்குவது நம்பிக்கை ஊட்டவல்லது. ஆனால், கெட்டியான மரபு வழிவந்த கிராமம் அன்று எமது குறிக்கோள். 20ம் நூற்றாண்டின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப வளைந்து கொடுத்து விவசாயத்தையும், கைத்தொழிலையும் தழுவிய அமைப்பைக் கொண்டதாயும் அதே சமயம் தனது உள்ளார்ந்த தன்மைகளை இழக்காததாயுமான கிராமத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதே எமது வேண்டவா.

கிராமத்தைப் புனரத்தாரணம் செய்வதற்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தை நிறுவுவதே முதற்படியாகும். சிக்கனத்தின் பொருட்டும், செயற்திறனை எய்தும் பொருட்டும் சங்கங்களை இணைத்து ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தினை நிறுவவேண்டும் என்பதே எமது வாதம். இத்தகைய அமைப்பினால் ஏற்படக் கூடிய முன்னேற்றத்திற்கு அளவெட்டி ப. நோ. கூ. சங்கம் சான்று பகரும். ஆனால் வேறு எத்தனையோ கிராமங்களிலே அங்கு வாழக் கூடிய சிறு தொகையினரை மூன்று நான்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கூறுபோடுகின்றன. இதனால் அச்சிறு சங்கங்கள் வலுவழிநிறுப்பதுடன் போதிய திறமைமிக்க தலைவர்களுக்கும் பஞ்சம் ஏற்படுகின்றது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கமே இயங்கி வந்தால் அது பொருளாதார வலுவூட்டையதாய் விளங்குவதுடன், புதுத்துறைகளிலும் ஈடுபடலாம். அதன் விளைவாக நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தொழில் வாய்ப்புக்கள் பெருகும். பொருளாதார நன்மைகளைத் தவிர அரசியல் சமூக பண்பாட்டுத் துறைகளிலும் பல முன்னேற்றங்களை எதிர்பார்க்கலாம். சாதி சமய வேறுபாட்டின்றி எல்லாக் குடும்பங்களும் இத்தகைய கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருப்பதனால் முழுமையான ஒன்றிணைக்கப்பட்ட சமுதாயத்தினை உருவாக்க வழி பிறக்கும்.

இத்தகைய இலட்சிய கிராமத்தை உருவாக்க காலநிதி நூற்றாண்டு தக்கசமயமாகும். கிராமத்தைப் புனரமைப்பதன் மூலம் நாட்டினை புனரமைக்கலாம் என்பதை நாம் மறத்தலாகாது. இத்தகைய கிராமப் புனரமைப்பிற்கு யாழ்ப்பாண மாவட்டம் மிகவும் உகந்தது. சிறந்த கூட்டுறவு அமைப்பு இங்கு இருப்பதுடன் கற்றோர் தமது கிராமங்களைப் புறக்கனியாது அங்கு வாழ முனைகின்றனர். ஆதலால் இத்தகைய கிராமப் புனரமைப்பிற்கு எமது கூட்டுறவுத் தலைவர்கள் வழிகாட்டுவார்களாக.

ஐ. மே. சபையைப் பாராட்டிய அவர் வடபகுதித் கூட்டுறவாளரின் அனுபவத்தையும், ஆழமான நோக்கினையும் இக்கட்டிடம் நன்கு விளக்குவதாகக் குறிப்பிட்டார்.

விசாரணைக்குமுன் காரியதரிசியான திரு. T. D. L. பிரிஸ், ஏனைய ஆணையாளர்களான திருவாளர்கள் K. ஆழ்வாப்பிள்ளை, T. B. பண்பொக்கே ஆகியோரும் சமூகமாயிருந்தனர்.

விசாரணையைத் தமிழில் ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசிய திரு. K. ஆழ்வாப்பிள்ளை இவ்விசாரணைக்குழு குறை குற்றங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டது அல்ல. பொருளாதார சமூகத்துறையில் கூட்டுறவு இயக்கம் அடைந்துள்ள வளர்ச்சியினையும், அது எவ்வாறு மக்களுக்கு நன்மையளித்துள்ளது, எவ்வண்ணம் அதை மேலும் பலப்படுத்தலாம் என்பவைகளையும் ஆராய்வதற்காகவே இவ்விசாரணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டது என்றார். மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில் தனிப்பட்டவர்களுடைய குற்றங்களை விசாரணைக்குழு எடுத்துக் கொள்ளமாட்டாதென்றும், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பொதுப்படையான வளர்ச்சிக்கான வழிவகைகளிலேயே அக்கறை காட்டும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். திரு. T. B. பண்பொக்கே சிங்களத்தில் விசாரணையை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

கூட்டுறவிற்கும் சமூக அபிவிருத்திக்கும் தனியாக ஓர் அமைச்சு நிறுவப்படவேண்டும் என்ற வ. ஐ. மே. சபையின் முன்மொழிவு ஆராயப்பட்டது.

கலாநிதி லெயிட்லோ:

கூட்டுறவில் அரசாங்கம் தலையிடக்கூடாதென்றும் அது சுதந்திரமான மக்கள் இயக்கமாக தம்மைத் தாமே நடத்தக் கூடிய அதிகாரத்துடன் விளங்க வேண்டும் என்றும் வ. ஐ. மே. சபை மிகத் தெளிவாக தனது கருத்தபிராயத்தில் தெரிவித்துள்ளது. ஆகையால் தனியாக அமைச்சு நிறுவப்பட்டால் கூட்டுறவில் அரசாங்கத்தின் தலையீடு இல்லாது பேர்யவிடும் என்று கருதுகிறீர்களா?

வ. ஐ. மே. சபையின் குழுவிற்குத் தலைமைதாங்கிய மேற்படி சபைத்தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாட்டில் அரசாங்க உதவி அவசியமென்றும் எனவே கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அதன் முயற்சி அவசியம் என்றும் பதிலளித்தார்.

திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை:

விடயங்கள் கலந்தாலோசிக்கப்படாது கூட்டுறவு இயக்கத்தில் திணிக்கப்படுகின்றன என்று கூறுவது போல் வ. ஐ. மே. சபையின் கருத்தபிராயம் தெரிகிறது.

கலாநிதி:

கூட்டுறவில் சமூக முக்கியத்துவங்கள் இணைந்திருக்கின்றன என்பதை நான் நினைக்கிறேன்.

நான் என்பதை நிலைநாட்டுவதற்கு வேறு நாடுகளில் கூட்டுறவையும் சமூக அபிவிருத்தியையும் இணைத்திருக்கின்றனர். மக்கள் வங்கியின் முழுப் பங்கிற்கும் கூட்டுறவு இயக்கம் உரிமையாகவேண்டும் என்று விரும்பும் வேளையில் கூ. மொ. தாபனத்தின் 50 வீத பங்குக்கு மாத்திரம் இவ்விடத்தில் உரிமையாக வேண்டும் என்று வ. ஐ. மே. சபை ஏன் கேட்கிறது?

திரு. இராசரத்தினம்:

கூ. மொ. வி. யின் முழுப் பங்கையும் வாங்கும் நோக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போதைய சூழ்நிலையில் அது இயலாது. எனவேதான் அரைவாசிப்பங்கை இயக்கம் வாங்கவேண்டும்.

கூ. மொ. வி. தாபனம் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைச் சங்கத்தை நிறுவும் முதற்படியாக அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் அது பின்பு அந்த வழியிலிருந்து மாறிவிட்டது என வ. ஐ. மே. சபை உபதலைவர் திரு. R. C. S. குக் சுட்டிக் காட்டினார்.

திரு. இராசரத்தினம்:

உரிமைகளைப் பன்முகப்படுத்துவது அவசியம் என்பதற்காக மாவட்ட நுகர்வோர் சமாச்சத்தை நிறுவ நாமே ஆலோசனை கூறினோம். கூ. மொ. வி. தாபனத்தின் மாவட்ட விற்பனை நிலையங்கள் தோல்வியடைந்திருக்கின்றன. தனிப்பட்ட வியாபாரிகளையும் திருப்பிப்படுத்தவேண்டியிருக்கிறதென்றும், கூ. மொ. வி. கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு மாத்திரம் இறக்குமதி செய்தால் கஷ்டங்கள் தோன்றும் என்றும் திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை சுட்டிக்காட்டினார்.

கூட்டுறவு இயக்கம் 70 வீத மாநேருக்குச் சேவை புரிகின்றதென்று கூறிய திரு. இராசரத்தினம் கூட்டுறவு இயக்கம் மற்றவர்களையும் சுரண்டாது சுரண்டப்படுவதற்கும் அனுமதியாது என்றார்.

உலகெங்கும் உள்ள கூட்டுறவு இயக்கங்கள் இணைப்பைப் பற்றியே சிந்திக்கின்றன. எனவே இலங்கையிலே பண்பாடு வேறுபாடுகளுக்கு உரிய மதிப்பளித்து ஒரு சம்மேளனம் மாத்திரம் வைத்திருப்பது சாத்தியமாகுமா என்று அறிய ஆவலுற்றிருக்கிறேன். கூட்டுறவின் இலட்சியங்களைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதைவிட இவ்விடத்தில் வியாபார அடிப்படையைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என கலாநிதி லெயிட்லோ கூறினார்.

ஐ. நா. சங்கங்கள் பற்றி கலந்து உரையாடல் நிகழ்ந்தபோது இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு இச்சங்கங்கள் முதுகெலும்புபோல் விளங்கின. ஆனால் இன்று 50 வீத ஐ. நா. சங்கங்கள் மறைந்துவிட்டன. இன்றும் மறைந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, ஒரு சங்கத்திடம், உதாரணமாக ஐ. நா. சங்க அங்கத்தவர்கள் ப. நோ. கூ. சங்கத்தில் கடன் பெறக் கூடாது என்ற வ. ஐ. மே. சபையின் ஆலோசனை நடைமுறைக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என கலாநிதி விளக்கினார்.

மாவை மறுபடியும் விசாரணைக்குழு கூடியதும் கலாநிதி லெயிட்லோ கீழ்வரும் கருத்தைத் தெரிவித்தார். உலகில் பல பாகங்களிலும் கூட்டுறவு இயக்கம் இணைப்பான முறையிலே இயங்கி வருகின்றது. இதற்கு வியாபாரமும் கல்வியும் ஒரு நிறுவனத்திலே

ஒன்றுக்கக் கலந்திருக்கும் ஸ்கண்ட்நேவிய நாடுகளை உதாரணத்துக்குக் காட்டலாம். இலங்கையிலுள்ள கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றிய எனது முதலாவது அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், இங்குள்ள கூட்டுறவுத் தாபனங்கள் ஒன்றுக்குமேல் ஒன்று குவிந்து கூட்டிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உலகெங்கும் வியாபாரத்திற்கும் கல்விக்குமான தனித்தனிதாபனங்கள் இயங்காமல் அதற்குப் பதிலாக அவைகள் ஒரே நிறுவனத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்போது பல நாடுகளிலே உள்ள நிலை என்னவெனில் ஒரு நிறுவனமும் அதற்குப் பல கிளைகளும் என்பதுதான். இத்தகைய அமைப்பால், சமஷ்டி அமைப்பால் செய்வதிலும் பார்க்க கூடிய பணிகளைச் செய்யலாம். இலங்கைக்குப் பொருத்தமான அமைப்பு வகை எது என்பதை அறிய விசாரணைக் குழு முயற்சிக்கிறது.

திரு. இராசரத்தினம் பேசுகையில் வியாபாரம் மாத்திரம் கூட்டுறவின் கொள்கையல்ல. கூட்டு முயற்சியால் சமூகத்தில் நன்றெறிகளை மக்கள் மனதிலே பதிய வைக்க வேண்டும். பெரிய சங்கங்களில் கூடுதலான ஆதாயம் இருக்கலாம். அப்படியானால் அவற்றிற்கும் கம்பெனிகளுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. கிராம அபிவிருத்திகிராமத்தில் தலைவர்களை வளர்ப்பது - இதுவே எமது நோக்கம். பெரிய சங்கங்கள் இதனால் பணியாளரின் ஆதிகத்தில் சிக்கிவிடும் என்றார்.

கூட்டுறவுக் கல்வி குறித்து உரையாடல் நடைபெற்ற போது கூட்டுறவைப் பொறுத்தவரை தபாற்சேவைக் கல்வி முறை இலங்கையில் இல்லை என்று குறிப்பிட்ட விசாரணைக் குழுத்தலைவர் ஊழியர்கள், உத்தியோகத்தார்கள், அங்கத்தவர்கள் ஆகியோர்களுக்கு வேறுபட்ட கலாசாலைகளில் பயிற்சியளிக்கக் கூடாதென்றார். அகில இலங்கை முழுவதற்கும் பொதுவான தாபனமான கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் இக் கலாசாலைகளை தமிழிலும், சிங்களத்திலும் நடாத்தவேண்டும் அதனால் பிணக்கு ஏற்படாது என்று மேலும் அவர் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

கலாநிதி:

மாவட்ட சமாச்சங்கள் அனைத்தையும் அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தின் கிளைகளாக்கினால் பெருமளவில் பயன் விளையுமா?

திரு. இராசரத்தினம்:

இதனால் கிராம மக்களின் ஊக்கம் குறைந்துவிடும்.

வவுனியா, மன்னார் மாவட்ட சமாச்சங்களின் தலைவர்களும் மாவட்ட சமாச்சங்கள் சுதந்திரமாக இயங்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள்.

இலங்கையில் கூட்டுறவுக் கல்வி போதியளவு இல்லாத குறைபாடு இருப்பதாகவும் இப்போதிற்கும் கூட்டுறவுக் கல்வி அமைப்பு நல்ல பயனையும் அவசியமான பணத்தையும் கொடுக்கவில்லை என குறிப்பிட்ட கலாநிதி, கூட்டுறவாளர் ஒரு வருடத்திற்கு 5 ரூபா அல்லது 1 ரூபா வீதம் கொடுத்துவந்தால் இப்போது கிடைக்கும் கூட்டுறவு நிதியிலும் பார்க்க கூடிய பணத்தைச் சேர்த்துவிடலாம் என்றார்.

(தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்)

நீட்டோலை — கபிலர்

இரு மலேசியச் சிறுகதைத் தொகுதிகள்

மணிக்கதைகள்

ஏழைக்குடும்பம், எளிய “புனித உற”வை ஆசிரிசாறு, அங்கப்பமுது இவையர் புனிதமாகத் தீட்டியுள் போன்ற காரணங்களைக் காட்டி ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் முடிக்கப் பின்னிற்கும் சமூகம் அவள்மீது ‘தற்காலிக அன்பு’ காட்டமா’த்திரம் அந்நரங்கமாக ஆசைப் படுகிறது. இத்தகைய சமூகம் இன்றுதான் இருக்கின்றது. “ஏனிக்கோட்” டில் நொண்டி என்ற காரணத்தால் திருமணமாகாதிருந்த சின்னம்மாவின வீங்கிய காலுக்கு மருந்து போட வந்த முடங்கட்டி வீராச்சாமியும் இச்சமூகத்தில் ஓர் அங்கத்தான். மணிக்கம் அவளைத் திருமணம் செய்ய உடன்பட்டுவிட்டதாகச் சிறிய தகப்பனார் அவளுக்குக் கூறியபோதுதான் அவள் இதுவரை காலமும் உள்ளத்தில் தேக்கி வைத்திருந்த அந்த திருமண ஏக்கத்தை நாம் நன்கு உணர்கிறோம். ஒருவராலும் கவனிக்கப்படாத ரப்பர் மரத்தை நொண்டிச் சின்னம்மாவிடது ஒப்புவமையாகக் காட்டி எழுதப்பட்டமை நல்ல உத்தி. சின்னம்மாளை மணிக்கம் மணமுடிக்க மறுக்கிறது. அப்போது அம்மரத் திருப்பாஷாணம் தெளிக்கப்படுவது நல்ல முடிவு.

ஆத்ம திருப்திக்காக கவிதைகளை எழுதிக்கூவித்த கவிஞனையும், அவனது ஆத்மாவின் குரலான காவேரியையும் “ஆத்மாவின் குரல்” கதையில் சந்திக்கின்றோம். கவிஞனின் உள்ளத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத காதலி வேறு யாரையோ மணமுடிக்கிறாள். அகனல் மணமிடிந்த கவிஞன் வீம்புக்காக காவேரியை மணமுடிக்கிறான். எழுதப்பட்ட முடிக்கத் தெரியாத காவேரியை, “இவளைப் பெற்றதால் உலகத்தின் எல்லா இன்பங்களையும் இழக்கவும் தயாராக இருக்கிறேன்” என்று அவன் கூறுமளவிற்கு அவன் பெண்மையின் திருவுருவாக விளங்குகின்றான். மறக்கமுடியாத பாத்திரம் காவேரி.

“கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்” என்ற தமிழ்ப்பண்பாட்டை வலியுறுத்தும் வகையில் அமைந்த கதை “பெண்”.

குடிநாரக் கணேசனின் குடும்ப நிலையையும் அவரது போக்கையும் ஒவ்வொரு “சிப்” பியரையும் அவர் குடித்ததும் அவர் சிந்தனையாவே சொல்லியனம் சிறந்த உத்தி. தனது அலுவலகத்தில் வேலைசெய்பவனை அவர் பியர் குடிக்கும்படி கேட்க அவன் மறுக்கிறான். அப்போது அவர், “குடிக்காதவன் போலிருக்கிறது! இவ்ளெல்லாம் பெரிய யோக்கியன் என்று வெளியே வேஷம் போட்டுக் கொள்வதற்காகச் செய்யும்வேலை. ஆபீசிலும் மனைஜர் இந்தப் பூக்கிய வேலையெல்லாம் ஒப்படைக்கிறார்” என்று எண்ணுகிறார். ஆசிரியர் சமூகத்தை நன்கு ஊன்றி நோக்கியுள்ளார் என்பது இதில் தெரிகிறது.

குடும்பத்தைச் சீரழிய விட்டு குடித்துக்கிரந்த கணேசன் இனிமேல் தான் குடிப்பதில்லை. குடும்பத்தைச் செல்வனே கவனிக்க வேண்டும் என்று தனக்குள்ளே தீர்மானித்துக்கொண்டு வெளியே வரும்போது கார் மோதி இறக்கின்றார். “இவனுக்கென்ன சார் பரிதாபப்பட்டது? பாவிப்பய குடிச்சிக் குடிச்சே இந்தக் கதிக்கு வந்தான். இப்படி ஒருநாளைக்கு ஆகும்னு நெனைச்சேன்” என்று கடைக்கார முஸ்தாபா கூறுகிறார். கணேசன் “புதிய மனிதராக இறந்தது அவருக்கும் தெரியாது. உலகத்துக்கும் தெரியாது.

நமது கிராமங்களுக்குச் சேவை புரிதலே சுயராஜ்யத்தை நிலைநிறுத்துவதாகும். மற்ற அனைத்தும் வீண் கனவே, வேறென்றுமில்லை.

கிராமங்கள் நாசமடைந்தால், இந்தியாவும் நாசமடையும்; பிறகு அது இந்தியாவாக இராது; உலகில் அதற்குரிய இடமும் இருக்க முடியாது.

கிராமங்களுக்கு அவ்வப்போது செக்கின்ற சமூகத்தொண்டர்கள் கிராமவாசிகளுக்கு ஒருன்மையை அறிவுறுத்த வேண்டும். “கிராமங்கள்தான் தூய்மையாகவும்—தன்காலில் தானே நிற்கும் படியாகவும் செய்யும் பொறுப்பு கிராமவாசிகளுடையதே” என்பதே அந்த உண்மை. இதை எல்லாம் சுயராஜ்ய அரசு செய்து தருமென்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கலாகாது. கிராமத் தொழில்மறைந்து வருவதால், நமது கிராமங்களும் அழிவின வினில் நிிற்கின்றன. கிராமியத் தொழில்களுக்குப் புத்துயிர் தருவதன் மூலமே கிராமங்களைப் புதுப்பிக்க முடியும்.

அகிம்சையடிப்படையாகக் கொண்ட சுயராஜ்யத்தில் யாரும் எவருடைய எதிரியுமில்லை. ஒவ்வொருவரும்—ஆணியினும் சரி அல்லது பெண்ணினும் சரி, பொது நல வாழ்வுக்குரிய தங்கள் பங்கினைச் செலுத்துவார்கள். எல்லோருக்குமே எழுதப்படக்கத் தெரியும்; அவர்களுடைய

தம்பிக்கு வருத்தம்; சாப்பிட வழியில்லை அனாதையாகப் பிச்சைக்குப் போன மீனுவை ஒருத்தி ஏமாற்றி விடச் சாரத்தில் வீழ்த்துகிறாள். வீழ்ந்தவளின் உயிரும் பிரிகிறது. வருத்தமாயிந்த தம்பியின் உயிரும் பிரிகிறது. உயிரற்ற அவனின் உடலை தூக்கிக் கொண்டு பிச்சைக்குப் போன மீனுவைத் தேடிச் சுதற்கி கொண்டு போகிறாள் மீனுவின் இன்னொருதம்பி.

“இரக்கமற்ற கிழப்பூனை தன் கோரப் பற்களால் அந்தச் சிட்டுக்குருவியை கவியது” சம்பவத்திற்குப் பொருத்தமாக எழுதப்பட்ட நல்ல உவமை. “தீனரட்சி எச்சிசையைக் குவனையில்” “புனிச்” செனத்துப்பி தூரவைத்தான்” சம்பவத்திற்குப் பொருத்தமாக எழுதப்பட்ட நல்ல வசனம்.

விபச்சார விடுதி “முதலாளிப் பெண்ணை” சித்திரித்த விதத்திலும், அவளுக்கு “தீனரட்சி” என்ற பெயரை வைத்ததிலும் தனியழகு சொட்டுகின்றது. இந்தப் பெயரையே அவளுக்கு வேறு எந்தப் பெயருமே பொருந்தாது என்று தான் சொல்வேன்.

இத்தொகுதிக்கு “மணிக்கதைகள்” என்ற பெயர் மிகப் பொருத்தமாகும். இதிலுள்ள மணியான கதைகளை எழுதிய எழுத்தாளர்களின் கலைத் தன்மைகள் அவர்களது கதைகளில் ஆங்காங்கு சுடர்விடுகின்றன. அனந்த தெளிந்த அருவி நடைமீல் எழுதப்பட்டதால் அவர்களது கதைகள் மனதில் சொல்லோவியங்களாக இலகுவில் பதிந்துவிட்டன. “அன்பு இதயம்” “மணிக்கதைகள்” ஆகிய தொகுதிகளில் காணப்படும் மணிப்பொறி (மணிக்கூடு) கையின் பொறி (ரோச்டைட்) அஞ்சலோடி (தபாற்காரன்) முதலிய தூய தமிழ்ச் சொற்கள் எழுதியவர்களது தமிழார்வத்தைக் காட்டுகின்றன. மலேசியாவில் தமிழ் நூல்கள் பல வெளியாக வேண்டும், நல்ல எழுத்தாளர் பெருகவேண்டும் என்று இலங்கையில் “இலக்கியச் சந்தை”க்காரர்களை ஒழித்துப் போன்றான காலத்தை உருவாக்கப் பாடுபட்டுவரும் எழுத்தாளர்கள் ஆவல் கொள்கிறார்கள் என்பதை மலேசிய எழுத்தாளர்களுக்கு இச்சந்தாப்பத்தில் தெரிவிப்பதோடு, அவர்களது ஆர்வத்தைப் பாராட்டி ஆக்கத்திற்கு வரமுத்துகிறேன்.

இலட்சியக் கி

அறிவு நான்தோறும் வளர்கிறதும் நோய்களும்—சுகவீனமும் அருகிவிடும்—மிக அருமை என்னுமவளுக்கு. அங்கு இல்லாதவன் இல்லை; தொழிலாளிக்கு எப்பாழும் வேலை கிடைக்கமுடியும், அந்த சுயராஜ்ய ஆட்சியில் குதாட்டத்துக்கோ கஞ்சுக்கோ, விபசாரத்துக்கோ, அல்லது வர்க்கப் போராட்டத்துக்கோ இடமிருக்க முடியாது! செல்வந்தர்கள் தங்களுடைய செல்வத்தைச் சமூகத்தாய்ந்துக்குப் பயன்தரக் கூடிய விதத்தில் விவேகமாகச் செலவிடுவார்கள். ஆடம்பரப் பகட்டுக்காவோ உல்லாசக் களியாட்டங்களுக்காகவோ வாரி இறைக்கமாட்டார்கள். ஒரு சில பணக்காரர்கள்—சீமான்கள் அரண்மனைபோன்ற அலங்கார மாளிகைகளில் வாழ்வதும், கோடிக்கணக்கான மக்கள் சின்னக் “கூண்டுக்குள்” முடங்கிக் கிடப்பதும் அங்குப் பார்க்க முடியாது. ஹிந்து—முஸ்லிம் பிணக்கோ, திண்டாமையோ, மக்களுக்கிடையில்—மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளோ அங்கு இருக்கக் கூடாது.

முழுமையான குடியரசு

“கிராம சுயராஜ்யம்” என்று நான் கருதுவது எதையென்றால் ஒவ்வொரு கிராமமும் முழுமையானதொரு குடியரசாக விளங்குவதைத்தான். ஒவ்வொருவரும் சுதந்திர புருஷர்களாக அங்கு வாழ்வார்கள்; ஆனால் அதேசமயத்தில் எங்கெங்கு எதில் ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்து வாழவேண்டுமோ அதில் எல்லாம் சார்ந்து வாழ்வார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்தினுடைய முதல் கவலை என்னவாயிருக்குமென்றால் தனக்கு வேண்டிய உணவைத் தானே விளைத்துக்கொள்வதிலும், தனக்குத் தேவையான உடைக்குரிய பஞ்சைத்தானே சாகுபடி செய்து கொள்வதிலும் ஒவ்வொரு கிராமமும் தன்னுடைய கால்நடைகளுக்கெனப் பொது மேச்சல் நிலங்களைப் பெற்றிருக்கும்; குழந்தைகளுக்கும், வாலிபர்களுக்கும் விளையாட்டுத் திடல்கள் இருக்கும். அப்படியும் உபரி நிலங்கள் இருக்குமானால், அவற்றில் “பண்பயிர்” சாகுபடி செய்யப்படும்; ஆனால் கஞ்சா, புகையிலை, அபின் போன்ற வற்றை அல்ல. கிராமத்துக் கெனப் பொதுவான கலை அரங்கு, பொதுப்பள்ளி, பொது மண்டபம் ஆகியவை அமைந்திருக்கும் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்குமென சுதந்தமான குடிநீர் வசதிகள் இருக்கும். ஊறுக்கிணறுகளிலிருந்தும், குளங்களிலிருந்தும் இக்குடிநீர் வசதியைச் செய்து தரலாம். ஆதாரக்கல்வி—இறுதிக் கட்டம் வரை—ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கட்டாயமாக்கப்படும்.

சுடியவரை கிராம நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றுமே கூட்டுறவு அடிப்படையில் நடைபெறும். இப்போது இருப்பதைப்போல படிப்படியான உயர்வு தாழ்வுகளைக்கொண்ட சாதாரண அங்கு இராது. ஒவ்வொரு கிராமமும், கிராமத் தொண்டர்ப்படைப் பதிவேடு ஒன்றை வைத்திருக்கும். கிராமிய சேவை “முறை” வைத்து அக்தொண்டர்கள் வசம் ஒப்படைக்கப்படும். கிராமத்திலுள்ள வயது வந்தவர்களால் ஆண்டுதோறும் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஐந்து பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட பஞ்சாயத்து கிராம ஆட்சியை நடத்தும்; பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாக்காளர்களாகிய ஆடவர்க்கும்—பெண்டிர்க்கும் குறைந்த பட்சத்தகுதிகள் நிர்ணயிக்கப்படும்—அந்தப் பஞ்சாயத்து அக்கிராம வரம்புக்குள் ஆட்சிநடத்தும். சட்டசபை—நிதிமன்றம்—நிர்வாகம் ஆகிய மூன்றும் சீராக இணைந்த ஓர் அமைப்பாகப் பஞ்சாயத்து இயங்கும். இது நான் விரும்பும் கிராமிய வடிவமைப்பு—கட்டுக்கோப்பு இதுதான்.

கட்டாயமாக்கப்படும்.

சுடியவரை கிராம நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றுமே கூட்டுறவு அடிப்படையில் நடைபெறும். இப்போது இருப்பதைப்போல படிப்படியான உயர்வு தாழ்வுகளைக்கொண்ட சாதாரண அங்கு இராது. ஒவ்வொரு கிராமமும், கிராமத் தொண்டர்ப்படைப் பதிவேடு ஒன்றை வைத்திருக்கும். கிராமிய சேவை “முறை” வைத்து அக்தொண்டர்கள் வசம் ஒப்படைக்கப்படும். கிராமத்திலுள்ள வயது வந்தவர்களால் ஆண்டுதோறும் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஐந்து பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட பஞ்சாயத்து கிராம ஆட்சியை நடத்தும்; பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாக்காளர்களாகிய ஆடவர்க்கும்—பெண்டிர்க்கும் குறைந்த பட்சத்தகுதிகள் நிர்ணயிக்கப்படும்—அந்தப் பஞ்சாயத்து அக்கிராம வரம்புக்குள் ஆட்சிநடத்தும். சட்டசபை—நிதிமன்றம்—நிர்வாகம் ஆகிய மூன்றும் சீராக இணைந்த ஓர் அமைப்பாகப் பஞ்சாயத்து இயங்கும். இது நான் விரும்பும் கிராமிய வடிவமைப்பு—கட்டுக்கோப்பு இதுதான்.

மகாத்மா காந்தி

தார்மிக பலம்

தனிமனித உரிமைமீது பலமாக நிற்கும் பூரண ஜனநாயகம் அங்குப் பரிமாணிக்கமுடியும். அகிம்சைச் சட்டம் கிராம குடிமகனையும்—அந்தக் கிராம அரசையும்—ஆட்சியுரியும். உலகம் அனைத்துமே திரண்டு வந்து நின்றாலும், அதற்கு சடுகொடுத்து நிற்கும். “தார்மிகபலம்” அவனுக்கும்—அவனுடைய கிராமத்துக்கும் இருக்கும். தன்னுடைய மானத்தையும்—தனது கிராமத்தின் கௌரவத்தையும் காப்பாற்றுவதற்காக தன்னுடைய இன்னுயிரையும் தியாகம் செய்யத் தயங்கமாட்டான்—கிராமக் குடிமகன்.

இதுவரை கூறியவற்றில் எதுவும் செய்யமுடியாததல்ல; இத்தகைய மாதிரிக் கிராமங்களில் ஒன்றை—பூரணக் கட்டுக்கோப்புடன் அமைக்க ஒரு தலைமுறையே கூடப் பிடிக்கலாம். உண்மையான ஜனநாயகத்தையும்—கிராம வாழ்வையும் “காதலிக்கிற” ஒருவர் கிராமம் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதைத் தனது “உலகமாகக்” கருதி, அதற்கே தனது முழுநேர உழைப்பையும் செலவிட முடியுமானால், அருமையான பலனை அவரே காணமுடியும். துப்புரவுத் தொழிலாளியாகவும், நூல் நூற்பவராகவும், கிராமக் காவலனாகவும், மருத்துவராகவும், பள்ளி ஆசிரியராகவும் அந்த ஒருவரே

சுட்டுறவுப் பாடல்

சங்கீதமூலம் ப. முத்துக்குமாரசாமி

ராகம்: மாண்டு தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஒன்று பட்ட வாழ்வோம் சுட்டுறவாய்-வாழ்வு நன்றெனவே மிளிரும் கேட்டிடுவாய் (ஒன்று)

அநுபல்லவி

தொன்று தொட்டே சிறந்த உழவுத் தொழில்-நெய்தல் இன்று வளங் கொழித்தல் சுட்டுறவால் (ஒன்று)

சரணங்கள்

வீட்டில் வளர்ந்து வரும் சிறு தொழில்கள்-பொருள் சட்டித் தரும் பெரிய கைத்தொழில்கள் சுட்டுறவில் உயர்ந்தே குவையத்தில்-பெரும் வாட்டம் தொலைத்த செயற் திறம் காண்பீர்! (ஒன்று)

சுட்டுறவே நமது நாட்டுயர்வு-தொழில் சுட்டுறவில் எங்கும் கொழித்திருந்தே பாட்டாளிகள் வாழ்வின் பேரின்பம்-நல்ல சுட்டுறவில் என்றும் மலர்ந்திருந்தே (ஒன்று)

சுணங்காமல் வேலை தயாராக இருக்கவே நான் “கண்கின்” தக் கிராமம் ஆயிரம் களைக்கொண்டிருக்குணைச் “சுயதேவை” அடிப்படையில் நிறுமானால், அருமையானைகளை நிச்சயம் முடியும்.

ஜனநாயகம் ஒரு

ஜனநாயகம் மெல்லும் ஒரு செடி. பொறுமையும், அசகிப்புத் தன்மையும் கோடிக்கணக்கான உஜ்வலதாரமான உடைமையும், வீடும், ஆமும், தனிநபர் சுதாதன் பயன், பொருசுதந்திரம் இல்லாத ஜனநாயகமும். சமமும் வெறும் பாயைய அல்லது மோசடிய இருக்கும்.

உணவை உதர எடுத்துக் கொள்வோசாய விஞ்ஞானம் மான முன்னெற்றம் உள்ளது. பலர் செடிய வேலையை ஒருவ உதவும் இயந்திரங்க உரங்கள், பூச்சி கொ எல்லாப் பருவகாலங் விளை பயிர்கள்—வயம் கொடுத்து உணவு யை ஏற்றியும், மக் போதுமான உணவு வில்லை; மக்கள் தொ விரைவாக அதிக அந்த விரைவுக்கு ஈடு உணவு உற்பத்தி ஆ உலகத்தையே மிப்பி கூடும் என்ற அபாய பட்டு உள்ளது.

மக்கள் தொகைகெடுப்படுத்துவதை இற வாசத்தான் ஏற்கவே மக்கள் தொகையை யில் கட்டுப்படுத்துவத பிரச்சினை ஒருபுறம் அதிகபட்ச மக்கள் ஆ மாகவும் வசதியாகவு வதற்கு வழிசெய்யவே இருக்கிற நிலத்தை பயிரிட்டு உணவு செய்யவேண்டும்; ந வளங்கும் ஊறு கூடாது.

விவசாயத்தால், மன்னை மட்டும் நம்பி தால் பெருவாரி உ தொழிலியலைப்போல் கரமாக நடைபெற மு பெரிய பண்ணைகள் வேலை செய்கொளில் தால் அதிகச் செலவு அவர்களை மேற்பார்ன தும் கடினம். “முதலா விவசாயி”யைவிடக் பண்ணை நடத்தும் சிற யிக்கே லாபம் அதிகம் கிறது.

சரியான விவசாய யைப் பின்பற்றினால், நான் பெருகிவரும் தொகைக்கு ஈடுகெ கூடிய அளவு உணவு உ யைப் பெருக்க முடியு பண்ணைகள், தனி நட சொந்தப்பார்வையில் தாலும், விவசாய உதவியாகக் குடிசைத் ல்கள் பெருகுவதாலும் வுப்பிரச்சினைவைத் தியும்.

எது சொத்து?

முதலாளித்துவ நா சோஷலிஸ நாடுகளும் லத்தில் “கிராமப் பு ரணத் திட்டங்களை” கொள்ளின்றன; இவ்வி நாடுகளின் திட்டம் அடிப்படை ஒற்றுமை இருக்கிறது; வியாபா கம், பணம் திரட்ட அந்த ஒற்றுமை. இக் கள் தற்காலிக நிவா ணத்தான்தேடுகின்றன பிரச்சினையின் அடி யைக் கவனிப்பதே இல் சில உதாரணங்கடீ னிப்போம்; கிராமத்தி

காந்தியடிகளின் தனிப்பெரும் சிறப்பு

தொலைபேசி: 504

கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு தனி...

[19-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

திரு. இராசரத்தினம்:

ஒவ்வொரு அங்கத்தவரும் கூட்டுறவு இயக்கம் தம்முடையது என்று உணராதவரை இது இயலாத விடயம். இப்போது மக்கள், கூட்டுறவு இயக்கம் அரசாங்க இயக்கம் என்று கருதுகின்றனர். மக்கள் வங்கி கூட்டுறவுக் கல்விக் கென தமது செலவுப் பணத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்க வேண்டும். அவ்வங்கி கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை இது.

மாவட்ட சமாச்சுக்ள் சுதந்திரமான முறையில் வியாபாரம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுமானால் அவ் சொந்த நிதியைக் கையாளு பவகளுக்கான விளங்கும்.

இத்துடன் விசாரணை பி. ப. 5.30 மணிக்கு நிறைவடைந்தது.

விசாரணைக் குழு இரண்டாம் நாள் கூடியபோது ஆணையாளர் களில் ஒருவராகிய R. H. de மேல் அவர்களும் சமூகமாயிருந்தார். யாழ்ப்பாண கூட்டுறவு மாகாண வங்கி, மன்னார் மாவட்ட கூட்டுறவு வங்கி வவுனியா மாவட்ட கூட்டுறவு வங்கி ஆகியன கருத்தப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தன.

மக்கள் வங்கி முழுக்க முழுக்க கூட்டுறவு இயக்கத்தின் சொத்தாக இருக்கவேண்டும். அதில் எல்லாப் பங்குதாரரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடையதாக இருக்க வேண்டும். வர்த்தக வங்கித் தொழிலுக்கும் கூட்டுறவு வங்கித்தொழிலுக்கும் பிறிதான வெவ்வேறு பகுதிகள் இருக்கவேண்டும். அவ்வப்பகுதிக்கு வேறு முகாமை யாளர்கள் இருக்கவேண்டும் என யாழ்ப்பாண கூட்டுறவு மாகாண வங்கி கருத்தப்பிராயம் தெரிவித்தது.

இந்தியாவிலுள்ள 'நிசேவ்' வங்கியைப்போல இலங்கை மத்திய வங்கி மக்கள் வங்கிக்கு கடனளிக்கவேண்டும். இதனால் மக்கள்வங்கி இந்தியாவிலுள்ள தேசிய கூட்டுறவு வங்கியைப் போல் குறைந்தவீத வட்டிக்கு கூட்டுறவு வங்கி மூலம் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு கடனளிக்கும். மக்கள் வங்கி வர்த்தக வங்கித் தொழில் மூலம் அடையும் ஆதாயத்தினை கூட்டுறவு இயக்க வளர்ச்சிக்கு உபயோ

கிக்கலாம் என மேலும் எடுத்தாரைத் கூட்டுறவு மாகாண வங்கி, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பணத்தை இடுவதற்கு மாவட்ட ரீதியில் ஒரு கூட்டுறவு வங்கி இருக்கவேண்டும் எனவும் சுட்டிக்காட்டியது.

வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சமாச்சுக் கருத்தப்பிராயம் தெரிவிக்கையில், ஆணைக் குழுத்தலைவர் கேட்ட கேள்வியொன்றிற்கு மேற்படி சமாச்சுத் தலைவர் திரு. N. T. சிவஞானம் தமது சமாச்சுக் கொழும்பிலுள்ள எந்தக் கூட்டுறவுத் தாபனத்திலும் விற்பனையில் போட்டியிடவில்லை என்று பதிலளித்தார்.

கலாநிதி:

ஒரு பெரிய சங்கத்தின் கிளைகளாகப் பல ஆரம்பச் சங்கங்கள் இயங்குவதைப்பற்றி ஏதாவது சிந்தித்திருக்கிறீர்களா?

திரு. சிவஞானம்:

இந்த ஆலோசனையை செயல்முறைக்குக் கொண்டுவருவதில் பெரிய கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று நான் கருதுகின்றேன்.

நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்களுக்கான இறக்குமதிச் சீட்டைக் கோரியபோது, அவைகளை விற்பதற்குத் தத்துவம் பெற்ற தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் பெறுமாறு தெரிவிக்கப்பட்டது என்றும், தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் அவைகளைத் தமக்கு அதிக விலைக்கு விற்பதாகவும் திரு. சிவஞானம் தெரிவித்தார்.

கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களின் சமாச்சுக் காரியதரிசி திரு. து. சீனிவாசகம் கருத்தப்பிராயம் தெரிவிக்கையில் துணி இறக்குமதியை அரசாங்கம் தடை செய்தமையால் தமது துணி விற்பனை அதிகரித்துள்ளது என்று குறிப்பிட்டார். வளர்ச்சியடையாத சங்கங்களிடமிருந்து தாம் கொடுத்த கடனைத் திருப்பிப் பெறுவது பெரிய பிரச்சினையாக இருந்துவருகிறது. துணி விற்பனையில் இப்பொழுது இல்லாத பிரச்சினை மின்தரி நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டபின் எழலாம் என்றார். நெசவாளர்களுக்கும், சங்கங்களுக்கும் உதவுமாயின், தங்கள் சங்கங்களுக்கு இலங்கை முழுவதுக்குமான ஒரு தாபனத்தை வரவேற்பதாக மேலும் அவர் கூறினார்.

தமது சமாச்சுக் இயங்கத் தொடங்கியபின் மீன்பிடிச் சங்கங்கள் செம்மையுற்றுவிட்டன என வடமாகாண கடற் றொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாச்சுத் தலைவர் திரு. S. ஸ்ரீனிவாஸ் தமது சமாச்சுத்தின் சார்பில் சாட்சிய மளிக்கையில் கூறினார். கடலட்டைகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான அனுமதிச் சீட்டு தமது சங்கத்திற்கு வழங்கப் பட்டபோதிலும், மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனம் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்குக் கடைபிடிக்காது ஏற்றுமதிசெய்ய அனுமதி யளித்துள்ளது என்றும் இத்தாபனம் மீன்பிடியாளருக்கு நியாயமான விலைகளை வழங்குவதில்லை என்றும் குற்றம் சாட்டினார். மீனுக்கான ஒரு விற்பனைத்திட்டத்தைத் தாம் சிறப்பாக நடத்த முடியாதிருக்கிறதென்றும் கூறிய திரு. ஸ்ரீனிவாஸ் இதற்கான ஒரு திட்டத்தை அமைத்துத்தருமாறு சர்வதேசக் கூட்டுறவுச் சம்மேனத்தினதும், மீன்பிடித் திணைக்களத்தினதும் உதவியைக் கேட்டுள்ளதாகக் கூறினார். தமக்கு போக்குவரத்து ருளிர் சாதன அறைவசதியிருக்குமே யானால் தாம் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுடன் போட்டியிட்டு வென்றுவிடலாம் என்று அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

யாழ்ப்பாணம் ப. நோ. கூ. ச. சமாச்சுத்தின் சார்பில் திரு. கு. நேசையா சாட்சியமளிக்கையில் யாழ்நகரில் பல கிளைகளைக் கொண்ட ஒரு பெரிய சங்கம் இருக்கவேண்டும் என்றும், இத்தகைய அமைப்புடைய சங்கம் கிராமப்புறங்களுக்குப் பொருந்தாது என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்.

நுணசை, புனியங்கூடல், வண்ணார்பண்ணை, சரசாலை, புலோலி தெற்கு ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் கருத்தப்பிராயம் கூறுகளில், அரசியல்வாதிகள் கூட்டுறவு இயக்கவளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டுவதில்லை என்றும், உத்தியோகத்தார் தெரிவு நடைபெறும் காலங்களில் அரசியல்வாதிகள் தமக்கு வேண்டியவர்களுக்கு ஆதரவு தேரும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்றும், குறிப்பிட்ட சிலர் மாத்திரம் உத்தியோகத்தார் பதவிகளைத் தொடர்ந்து வகிப்பதைத் தடைசெய்வதற்கு அதற்கான குறிப்பிட்ட காலம் வரையறுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் நாட்டிற்கு அதிக நன்மைகள் விளைக்கக்கூடியவையானபடியால் அவைகளை உறுதிவாய்ந்தவைகளாக்கவேண்டும் என்று இடைக்கால மத்திய ஐ. நா. சங்கம் கேட்டுக்கொண்டது.

வடமாகாண கூட்டுறவு அச்சு நூற்பதிப்புச் சங்கத் தலைவர் திரு. S. K. திரவிய நாயகம் தமக்கு வரி விலக்களிக்கப்படுவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலை சௌக்கிய சேவை கூட்டுறவு ஐ. நா. சங்கத் தலைவர் திரு. S. R. அருமைநாயகம் சாட்சிய மளிக்கையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை அரசியல்வாதிகளிடமிருந்தும், தொழிற்சங்கங்களிடமிருந்தும் பிரித்து வைக்க வேண்டும் என்றும், கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தில் கூட்டுறவு ஆணையாளருக்கு வேறான பரிசோதனைப் பகுதியை தொடக்கிவைக்கவேண்டும் என்றும், கிண்சச் சங்கத்தில் அங்கத்தவர்களாய் இருக்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ப. நோ. கூ. சங்கங்களிடம் வழங்கக்கூடா தென்றும் குறிப்பிட்டார்.

இறுதிநாள் விசாரணையின் போது தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. T. முருகேசு சாட்சியமளிக்கையில், கூட்டுறவு இயக்கம் பொறுப்பான பணிகளை மேற்கொள்ளவேண்டியிருப்பதால் பரிசோதகர் தொகை கூட்டப்படவேண்டும் என்றும், வியாபார நிகுவாகத்

தில் அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

கூட்டுறவுப் பரிசோதகர் திரு. இராசரத்தினம் கருத்தப்பிராயம் தெரிவிக்கையில் கூறியதாவது: கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்களை இப்போது தெரியும் முறை திருப்தியற்றதாய் இருக்கிறது. தொழில் நுட்ப வல்லுனர்களது ஆரம்பச் சம்பள அடிப்படையில் அவர்களது சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். கூட்டுறவு உத்தியோகத்தார் வேறு திணைக்களங்களில் சேருவதற்கு உரிமை யளிக்கப்படவேண்டும். ஊழியர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கு ஒரு குழுவை நியமிக்கவேண்டும்.

கிராமத்திலே பொருளாதாரத்தினைப் பெருக்குவதற்கு கூட்டுறவு சிறந்த வழி என்று யாழ்ப்பாண மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. J. M. சபாரத்தினம் தனது கருத்தப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கையில் கூறினார். மேலும் அவர் தனது வாக்குமூலத்தில் தெரிவித்ததாவது: கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மேற்கொள்ளும் அபிவிருத்தி வேலைகளைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு தொழில் நுட்ப வல்லுனர்களைக்கொண்ட ஒரு சபை நியமிக்கப்படவேண்டும்.

[10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

காந்தியடிகளின் தனிப்பெரும் சிறப்பு.....

அப்பொழுதுதான் மக்கள் விழித்துக்கொண்டு 'இந்த மனிதர் மற்றவர்களைப் போன்றவரல்ல. மனதில் ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு வெளியே வேறொன்றை இவர் சொல்லவில்லை. இவர் சிந்தனையும் சொல்லும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன' என்பதைப் புரிந்து கொண்டார்கள்.

சொல்லின் சக்தி

நாமெல்லோரும் அவருடன் இருந்தவர்கள், நண்பர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளவே இப்போது வெட்கமாயும் வருத்தமாயும் இருக்கிறது. அவரோடு சேர்ந்திருந்த குழாம் முழுவதிலும் அவருக்கு இருந்த அந்த சக்தியப்பற்று இருக்கவேண்டாமா? அதுதான் இல்லை. இதனாலேயே இறுதி நாட்களில் அவர் சொல்லின் விஷயத்தில் மக்கள் மனதில்- எதிரிகளின் மனதிலும் அரசாங்கத்தின் மனதிலும்—காந்தியடிகள் ஏதோ சொல்கிறாரே தவிர அவர் மனதிலிருப்பது இது அல்ல, என்ற சந்தேகம் எழ ஆரம்பித்தது. அதாவது சொல்லுக்கு இருந்த சக்தி குறைத்து தொடங்கி விட்டது. அதன் விளைவேதான் இங்கே பார்த்தோம். இந்த இறுதிக் காலத்தில், சுயராஜ்யம் பெற இருந்த சமயத்திலும் பெற்ற அடியிலும் காந்தியடிகள் மனம் பெரும் துய

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்த வரை கூட்டுவில் அரசியல்வாதிகள் தலையிடுவதில்லை. ஆனால் கூட்டுறவில் குற்றம் கண்டுபிடிக்கப்படுபவர்கள் தமக்கு வேண்டியவர்களாயிருந்தால் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அவர்களைக் காப்பாற்ற முயற்சி எடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு இயக்கம் அதன் அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கேற்ப இயங்காத காரணத்தினால் இளைஞர்களுக்கு இதில் ஆர்வம் எழவில்லை.

இப்போது மாவட்ட சமாச்சுக்ள் இதற்கும் நிலையில் அவைகளிடம் சங்கங்களை மேற்பார்வை செய்யும் பொறுப்பை ஒப்படைக்கக்கூடாது என உடுப்பிட்டி ப. நோ. கூ. ச. சமாச்சுத் தலைவர் திரு. P. கணபதிப் பிள்ளை சாட்சியமளிக்கையில் குறிப்பிட்டார். கூட்டுறவு நிதியைப் பொருளாதார வளர்ச்சியற்ற துறைகளில் செலவளிக்கக்கூடாது என்று மேலும் அவர் கூறினார்.

கலாநிதி வெயிட்லோ மேமாதம் கிராமங்களிலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தாம் தரிசிக்க வரவிருப்பதாகவும், அப்போது மீண்டும் சந்திப்பதாகவும் கூறினார். திரு. ஆழ்வார்பிள்ளை சாட்சியமளித்தவர்களுக்கு நன்றி கூறினார்.

ரத்தில் ஆழ்ந்திருந்தது. அவருடைய சொல் நாட்டில் எடுபடவில்லை. அது வரையில் அவர் சொல்லுக்கு இருந்த சக்தி குறைந்து போயிற்று.

நேர்மை வேண்டும்

நான் சொல்ல விரும்பியது எதிலும் நேர்மை என்று அவரிடமிருந்த சிறந்த குணத்தைக் கடைப்பிடித்தல் அப்படி ஒன்றும் கிராமமல்ல என்பதுதான். நாம் ஒளிவு மறைவு இன்றி நேரிய முறையில் பேசவும் பழகவும் வேண்டும். குழ்ச்சி எதிலும் நாம் இறங்கத் தேவையில்லை. பொய் பேசு நேர்ந்து விடுகளில் அதை மறைப்பதற்காக பிறகு என்னென்னவோ செய்ய வேண்டியவருகிறது. ஆனால் உண்மையை மறைக்கத் தேவையே இல்லை. உள்னதை உள்ளபடியே சொல்லவும், செய்யவும் வேண்டும். இவ்வாறு நடக்கும் மனிதனுக்கு உலகில் அடிதான் விழும். இதை எதிர்பார்த்து நாம் நம் உடலை உறுதியாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வளவுதான். அடி விழுந்தால் உடலுக்கு அதனால் நன்மையே என்று அதையும் தேவையான ஒரு பயிற்சியாக எண்ணிக் கொண்டு போகவேண்டுமே தவிர உண்மையினின்று சிறிதுங் பிறழக்கூடாது.

சிக்கனமான செலவில் சிறப்பாக வாழ்வதற்கு வலி. மேற்கு. ப. நோ. கூ. ச. சமாச்சு (வகாவுள்ளது)

தொலைபேசி: 525, மாவட்டம். முகவரி: சங்காலை.

* உண்ணவேண்டிய உணவுப்பொருள்கள்

* உடுக்கத் தேவையான துணிவகைகள்

* இருக்க விடமைக்கும் பொருள்கள்

வேறென்ன வேண்டும்?

"அல்கன்" சீனியர் யூனியர் மண்ணெய் பம்புகள், "சீரோ" யேமன் எலக்ட்ரிக் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

ஆணைமார்க் "அஸ்பெஸ்ரோஸ்"

அதிக பலமிக்க பராக்கிரமம் ஒருகன் அல்கத்தின் எஸ்லோன் பைப்புவகை

வெடி மருந்துப் பொருட்கள்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு லொரி மூலம் பொருளேற்றி இறக்கும் வசதியும் எப்போதும் செய்து தர்ப்போம்.

வீரும்புவோர் கேரிலோ, தொலைபேசி மூலமோ,

கடித மூலமோ தொடர்பு கொள்ளவும்.

இது உங்களுடைய ஸ்தாபனம்.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சுத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

மதிபாலசிங்கம் நினைவுக் கட்டிட நிதி

இலக்கு—ஒரு இலட்சம்

கௌரவ பொருளாளரிடமிருந்து பெற்ற விபரப்படி 31-1-69 வரை சேர்ந்த தொகை ரூ. 11,728-00
31-1-69 வரை பொருளாளரின் கையிருப்பிற்கு வந்த தொகை ரூ. 5,059-00

	ரூ. ச.	ரூ. ச.
மிகுதிமூன் கொண்டு வந்தது		4,584-00
12-1-69 தொடக்கம் 31-1-69 வரை கையிருப்பிற்கு வந்த தொகை:		
ஸ்ரீ மகா விஷ்ணு மீன் பிடியாளர் கூ. ச.	25-00	
அ. செல்வரத்தினம்	10-00	
V. நவரத்தினம்	10-00	
K. கணபதிப்பிள்ளை	10-00	
K. பாலசுந்தரம்	100-00	
S. எனகசபை	25-00	
V. நடராசா	10-00	
K. நடராசா	10-00	
K. செல்வராசா	5-00	
K. பூமணி	5-00	
K. ஏகாம்பரம்	10-00	
P. சோமசுந்தரம்	5-00	
T. கந்தையா	5-00	
V. சண்முகலிங்கம்	5-00	
N. கசீலா	5-00	475-00
அறவிட்டதடவைப்பண முழுத்தொகை	235-00	5,059-00

இத்தொகை யாழ்ப்பாண கூட்டுறவு மசகரண வங்கியில் சேம்ப்பணமாக இடப்பட்டுள்ளது.

கௌரவ பொருளாளர், "மதிபாலசிங்கம் நினைவு கட்டிட நிதி," 111/9 கடற்கரை வீதி, யாழ்ப்பாணம் என்ற முகவரிக்கு நன்கொடைகளை அனுப்பி வைக்கவும்.

க. பரமோதயன்,

(கௌரவ பொருளாளர்)